

III

(Přípravné akty)

RADA

POSTOJ RADY (EU) č. 7/2011 V PRVNÍM ČTENÍ K PŘIJETÍ NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnic 87/250/EHS, 90/496/EHS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení (ES) č. 608/2004****Přijatý Radou dne 21. února 2011****(Text s významem pro EHP)**

(2011/C 102 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 169 Smlouvy o fungování Evropské unie má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 uvedené smlouvy.
- (2) Volný pohyb bezpečných a plnohodnotných potravin je nezbytnou charakteristikou vnitřního trhu a významně přispívá ke zdraví a blahu občanů a k jejich sociálním a ekonomickým zájmům.
- (3) Pro dosažení vysoké míry ochrany zdraví spotřebitelů a zaručení jejich práva na informace by mělo být zajištěno, aby byli spotřebitelé patřičně informováni o potravinách, které konzumují. Rozhodování spotřebitelů mohou ovlivňovat mimo jiné zdravotní, hospodářské, environmentální, sociální a etické úvahy.

- (4) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin ⁽³⁾, je obecným cílem potravinového práva poskytovat spotřebitelům povědomí, které jim umožní informovaně vybírat potraviny, které konzumují, a zabránit jakýmkoli praktikám, které je mohou uvést v omyl.
- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu ⁽⁴⁾ se vztahuje na některé aspekty poskytování informací spotřebitelům, konkrétně s cílem předcházet klamavému jednání a klamavému opomenutí informací. Obecné zásady týkající se nekalých obchodních praktik by měly být doplněny zvláštními pravidly pro poskytování informací o potravinách spotřebitelům.
- (6) Pravidla Unie týkající se označování potravin platná pro všechny potraviny jsou stanovena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy ⁽⁵⁾. Většina ustanovení uvedené směrnice pochází z roku 1978, a měla by být proto aktualizována.
- (7) Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin ⁽⁶⁾ stanoví pravidla pro obsah a uvádění údajů o výživové hodnotě na balených potravinách. Podle těchto pravidel je uvedení údajů

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 81.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. června 2010 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 21. února 2011. Postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne ....⁽³⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29.⁽⁶⁾ Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40.

o výživové hodnotě dobrovolné, pokud není uvedeno výživové tvrzení týkající se dané potraviny. Většina ustanovení uvedených směrnice pochází z roku 1990, a měla by být proto aktualizována.

- (8) Obecné požadavky na označování potravin jsou doplněny řadou ustanovení vztahujících se na všechny potraviny za určitých okolností anebo na určité skupiny potravin. Kromě toho existuje řada zvláštních pravidel vztahujících se na konkrétní potraviny.
- (9) Původní cíle a základní součásti současných právních předpisů v oblasti označování potravin jsou stále platné, je však třeba je zjednodušit, aby se zajistilo jejich snadnější dodržování a lepší srozumitelnost pro zúčastněné subjekty, a zmodernizovat je tak, aby zohledňovaly nový vývoj v oblasti informací o potravinách.
- (10) Existuje veřejný zájem o vzájemný vztah mezi stravováním a zdravím, stejně jako o vhodný způsob stravování odpovídající individuálním potřebám. Bílá kniha Komise ze dne 30. května 2007 o strategii pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou (dále jen „bílá kniha Komise“) uvádí, že výživové označování potravin je důležitým nástrojem informování spotřebitelů o složení potravin, který jim pomáhá informovaně se rozhodovat při jejich výběru. Sdělení Komise ze dne 13. března 2007 nazvané „Strategie spotřebitelské politiky EU na období 2007–2013 – Posílit postavení spotřebitelů, zvýšit jejich blahobyt a účinně je chránit“ zdůraznilo, že pro účinnou hospodářskou soutěž i pro prospěch spotřebitelů je možnost informovaného výběru potravin zásadní. K takovému výběru by významně přispělo, kdyby spotřebitelé znali základní zásady výživy a příslušné údaje o výživové hodnotě potravin.
- (11) Pro zvýšení právní jistoty a zajištění racionálního a důsledného prosazování práva je vhodné zrušit směrnice 90/496/EHS a 2000/13/ES a nahradit je jediným nařízením zajišťujícím jistotu pro spotřebitele i zástupce výrobního odvětví a snižujícím správní zátěž.
- (12) V zájmu lepší přehlednosti je vhodné zrušit a začlenit do tohoto nařízení jiné horizontální právní předpisy, totiž směrnici Komise 87/250/EHS ze dne 15. dubna 1987 o uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových na etiketách alkoholických nápojů určených k prodeji konečnému spotřebiteli⁽¹⁾, směrnici Komise 1999/10/ES ze dne 8. března 1999, kterou se stanoví odchylky od ustanovení článku 7 směrnice Rady 79/112/EHS, pokud jde o označování potravin⁽²⁾, směrnici Komise 2002/67/ES ze dne 18. července 2002 o označování potravin obsahujících chinin a potravin obsahujících kofein⁽³⁾, nařízení Komise (ES) č. 608/2004 ze dne 31. března 2004 o označování potravin a složek potravin s přidanými fytoosteroly, estery fytoosterolů, fyto stanoly nebo estery fyto stanolů⁽⁴⁾ a směrnici Komise 2008/5/ES ze dne 30. ledna 2008 o povinném uvádění jiných údajů, než jsou údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, při označování určitých potravin⁽⁵⁾.
- (13) Je nezbytné stanovit společné definice, zásady, požadavky a postupy, aby byl vytvořen jasný rámec a společný základ pro opatření na úrovni Unie a jednotlivých členských států upravující poskytování informací o potravinách.
- (14) Pro zajištění uceleného a vývoj v této oblasti sledujícího přístupu k informacím poskytovaným spotřebitelům o potravinách, které konzumují, by měla být zavedena široká definice právních předpisů o poskytování informací o potravinách zahrnující pravidla obecné i zvláštní povahy, jakož i široká definice informací o potravinách zahrnující údaje poskytované i jinými prostředky než etiketami.
- (15) Pravidla Unie by se měla vztahovat pouze na podniky, z jejichž povahy vyplývá jistá kontinuita činnosti a určitý stupeň organizace. Činnosti jako příležitostná manipulace s potravinami a jejich podávání a prodej soukromými osobami například při dobročinných akcích nebo na místních trzích či při setkáních by do oblasti působnosti tohoto nařízení spadat neměly.
- (16) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zajistit dostatečnou pružnost, aby bylo možno držet krok s novými požadavky spotřebitelů na informace a zajistit rovnováhu mezi ochranou vnitřního trhu a rozdíly ve vnímání spotřebitelů v členských státech.
- (17) Prvotním zřetelem při požadování povinných informací o potravinách by mělo být zajištění možnosti spotřebitelů identifikovat určitou potravinu a vhodně ji použít a vybírat potraviny vyhovující jejich individuálním stravovacím potřebám. S tímto cílem by provozovatelé potravinářských podniků měli tyto informace učinit přístupnější zrakově postiženým osobám.
- (18) Aby se mohly právní předpisy o poskytování informací o potravinách přizpůsobovat měnícím se potřebám spotřebitelů v oblasti informací, měly by veškeré úvahy

(1) Úř. věst. L 113, 30.4.1987, s. 57.

(2) Úř. věst. L 69, 16.3.1999, s. 22.

(3) Úř. věst. L 191, 19.7.2002, s. 20.

(4) Úř. věst. L 97, 1.4.2004, s. 44.

(5) Úř. věst. L 27, 31.1.2008, s. 12.

- o potřebě povinných informací o potravinách také přihlédnout k široce projevovanému zájmu většiny spotřebitelů o zveřejňování určitých informací.
- (19) Nové požadavky na poskytování povinných informací o potravinách by však měly být stanoveny pouze v případě potřeby a v souladu se zásadami subsidiarity, proporcionality a udržitelnosti.
- (20) Právní předpisy o poskytování informací o potravinách by měly zakázat používání informací, které by uváděly spotřebitele v omyl, zejména pokud jde o charakteristiky potravin, jejich účinky nebo vlastnosti, nebo které potravinám připisují léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, měl by se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu.
- (21) Aby nedošlo k roztržitému pravidel odpovědnosti provozovatelů potravinářských podniků za poskytování informací o potravinách, je vhodné upřesnit jejich povinnosti v této oblasti. Toto upřesnění by mělo být v souladu s povinnostmi ve vztahu ke spotřebitelům, které jsou uvedeny v článku 17 nařízení (ES) č. 178/2002.
- (22) Měl by být vypracován seznam všech povinných informací, které by měly být v zásadě uvedeny na všech potravinách určených pro konečného spotřebitele a pro zařízení společného stravování. Uvedený seznam by měl zachovat informace, které jsou již požadovány v rámci stávajících právních předpisů, vzhledem k tomu, že jsou obecně považovány za cenné *acquis* ve vztahu k informování spotřebitelů.
- (23) Aby mohly být zohledněny změny a vývoj v oblasti poskytování informací o potravinách, měla by být Komise zmocněna zpřístupnit určité údaje alternativními prostředky. Konzultace se zúčastněnými subjekty by měla usnadnit včasné a náležitě zaměřené změny požadavků na poskytování informací o potravinách.
- (24) Některé složky nebo jiné látky či produkty (jako například pomocné látky), pokud jsou použity při výrobě potravin a zůstávají v nich přítomny, vyvolávají u spotřebitelů alergie nebo nesnášenlivost, které mohou v některých případech ohrožovat zdraví dotčených osob. Je důležité, aby byly poskytovány informace o přítomnosti potravinářských přídatných látek, pomocných látek a jiných látek nebo produktů, které mohou vyvolat alergie nebo nesnášenlivost, aby měli spotřebitelé trpící potravinovou alergií nebo nesnášenlivostí možnost bezpečného a informovaného výběru potravin.
- (25) Etikety na potravinách by měly být jasné a srozumitelné, aby pomáhaly spotřebitelům informovaněji vybírat potraviny a stravu. Studie ukazují, že důležitým prvkem pro maximalizaci vlivu informací na etiketě na spotřebitele je čitelnost textu a že drobné písmo je jednou z hlavních příčin nespokojenosti spotřebitelů s etiketami na potravinách. Ke zohlednění všech hledisek týkajících se čitelnosti by však měl být vypracován komplexní přístup.
- (26) Pro zajištění poskytování informací o potravinách je třeba zvážit všechny způsoby dodávání potravin spotřebiteli, včetně prodeje potravin komunikačními prostředky na dálku. Ačkoliv je zřejmé, že by všechny potraviny dodávané prostřednictvím prodeje na dálku měly splňovat stejné informační požadavky jako potraviny prodávané v obchodech, je třeba objasnit, že by v těchto případech příslušné povinné informace o potravinách měly být k dispozici před dokončením nákupu.
- (27) Aby spotřebitelé získali informace o potravinách nezbytné pro informovaný výběr, měly by být na alkoholických míchaných nápojích uvedeny též informace o jejich složkách.
- (28) Je též důležité poskytovat spotřebitelům informace o ostatních alkoholických nápojích. Zvláštní pravidla Unie ohledně označování vín již existují. Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾ stanoví pravidla, která zajišťují ochranu a odpovídající informovanost spotřebitelů. Je tedy vhodné v této fázi vyloučit víno z povinnosti uvádět složky a poskytovat výživové údaje. Podobně je i ochrana spotřebitelů ve vztahu k některým alkoholickým nápojům zaručena nařízením Rady (EHS) č. 1601/91 ze dne 10. června 1991, kterým se stanoví obecná pravidla pro definici, označování a obchodní úpravu aromatizovaných vín, aromatizovaných vinných nápojů a aromatizovaných vinných koktejlů, ⁽²⁾ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin ⁽³⁾. Proto by měla stejná výjimka platit i pro nápoje spadající do oblasti působnosti uvedených dvou nařízení.
- (29) Stejně je třeba přistupovat k nápojům srovnatelným s vínem, aromatizovanými víny, aromatizovanými vinnými nápoji, aromatizovanými vinnými koktejly a lihovinami a zajistit uplatňování stejných požadavků právních předpisů o poskytování informací o potravinách na tyto nápoje. Proto by se vynětí z povinnosti uvádět složení a výživové údaje měla vztahovat i na nápoje s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových získané z kvašením ovoce nebo zeleniny, na medovinu a na všechny druhy piva.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 149, 14.6.1991, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16.

- (30) Komise by však měla do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost vypracovat zprávu o tom, zda by některé skupiny nápojů měly být vyňaty zejména z povinnosti uvádět informace o energetické hodnotě, a uvádějící důvody pro možná vynětí, při zohlednění potřeby zajistit soulad s jinými příslušnými politikami Unie. Komise může v souvislosti s tímto nařízením rovněž navrhnout zvláštní požadavky, bude-li to nezbytné.
- (31) Země původu nebo místo provenience potraviny by se měla uvádět vždy, pokud by opomenutí této informace mohlo spotřebitele uvést v omyl, co se týče skutečné země původu nebo místa provenience daného výrobku. Ve všech případech by uvedení země původu nebo místa provenience mělo být provedeno tak, aby spotřebitelé nemátlo, a na základě jasně stanovených kritérií, která zajišťují stejné podmínky pro zástupce výrobního odvětví a spotřebitelům poskytují srozumitelnější informace o zemi původu nebo místě provenience potraviny. Tato kritéria by se neměla vztahovat na uvedení jména nebo adresy provozovatele potravinářského podniku.
- (32) V některých případech mohou provozovatelé potravinářských podniků chtít dobrovolně uvést původ dané potraviny, aby spotřebitele upozornili na kvality svého výrobku. Tato označení by též měla splňovat harmonizovaná kritéria.
- (33) Označení původu je v Unii v současné době povinné pro hovězí maso a výrobky z hovězího masa ⁽¹⁾ v důsledku krizové situace, která vznikla v souvislosti s bovinní spongiformní encefalopatií a vedla k vytvoření spotřebitelských očekávání. Z posouzení dopadu provedeného Komisí je zřejmé, že původ masa má pro spotřebitele prvořadý význam. V Unii je značně rozšířena konzumace i jiného masa, jako je maso vepřové, skopové, kozí nebo drůbeží. Je proto vhodné stanovit pro tyto produkty povinné označení původu. Zvláštní požadavky na označení původu by mohly být pro různé druhy masa odlišné podle charakteristik daných druhů zvířat. Je vhodné umožnit stanovení povinných požadavků, které by se mohly odlišovat pro různé druhy masa, prostřednictvím prováděcích pravidel při zohlednění zásady proporcionality a správné zátěže pro provozovatele potravinářských podniků a donucovací orgány.
- (34) Ustanovení týkající se povinného označení původu byla vyvinuta na základě vertikálních přístupů, jako v
- případech medu ⁽²⁾, ovoce a zeleniny ⁽³⁾, ryb ⁽⁴⁾, hovězího masa a výrobků z hovězího masa ⁽⁵⁾ a olivového oleje ⁽⁶⁾. Je třeba prověřit možnost rozšíření povinnosti uvádět označení původu i na obalech jiných potravin. Z tohoto důvodu je vhodné požádat Komisi, aby připravila zprávy týkající se těchto potravin: jiné druhy masa než maso hovězí, vepřové, skopové, kozí a drůbeží; mléko; mléko využívané jako složka v mléčných výrobcích; maso využívané jako složka v potravinách; nezpracované potraviny; produkty s jedinou složkou; složky, které se na potravině podílejí více než 50 %. Jelikož mléko je jedním z produktů, u nichž je označení původu považováno za obzvláště významné, měla by být zpráva Komise o tomto produktu k dispozici co nejdříve. Na základě závěrů těchto zpráv může Komise předložit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie nebo případně předložit nové iniciativy na odvětvovém základě.
- (35) Nepreferenční pravidla Unie týkající se původu jsou stanovena v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁷⁾, a v prováděcích pravidlech k němu obsažených v nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁸⁾. Určení země původu potravin se bude řídit uvedenými pravidly, s nimiž jsou provozovatelé potravinářských podniků i správní orgány dobře obeznámeny, což by mělo usnadňovat jejich provádění.
- (36) Výživové údaje o potravinách se týkají informací o energetické hodnotě a určitých živinách v nich obsažených. Povinné uvedení údajů o výživové hodnotě by mělo pomoci osvětu v oblasti výživy zaměřené na veřejnost a podporovat informovaný výběr potravin.
- (37) V bílé knize Komise jsou zdůrazněny některé živiny důležité z hlediska veřejného zdraví, jako jsou nasycené tuky, cukry nebo sodík. Je proto vhodné, aby požadavky na povinné uvádění údajů o výživové hodnotě vzaly tyto prvky v úvahu.

⁽²⁾ Směrnice Rady 2001/110/ES ze dne 20. prosince 2001 o medu (Úř. věst. L 10, 12.1.2002, s. 47).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22).

⁽⁵⁾ Nařízení (ES) č. 1760/2000.

⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej (Úř. věst. L 155, 14.6.2002, s. 27).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a evidence skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa (Úř. věst. L 204, 11.8.2000, s. 1).

- (38) Jelikož jedním z cílů tohoto nařízení je poskytnout konečnému spotřebiteli základ, aby mohl učinit informovaný výběr, je v tomto ohledu důležité zajistit, že konečný spotřebitel snadno porozumí informacím uvedeným na označení. Proto je vhodné použít při označování pojem „sůl“ namísto odpovídajícího názvu živiny „sodík“.
- (39) Spotřebitelé si obecně neuvědomují potenciální podíl alkoholických nápojů na svém celkovém příjmu potravy. Proto je vhodné zajistit, aby byly informace o obsahu živin uváděny zejména u mícháných alkoholických nápojů.
- (40) V zájmu důslednosti a jednoty práva Unie by dobrovolné uvádění výživových nebo zdravotních tvrzení na etiketách potravin mělo být v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin⁽¹⁾.
- (41) Aby se zabránilo zbytečné zátěži pro výrobce, je vhodné určitě skupiny potravin, které nejsou zpracovány nebo u nichž nejsou údaje o výživové hodnotě určujícím faktorem výběru spotřebitele, osvobodit od povinného uvádění výživových údajů, pokud není povinnost poskytovat tyto údaje stanovena jinými pravidly Unie.
- (42) Aby při současné úrovni poznatků v oblasti výživy poskytované informace o výživové hodnotě náležitě působily na průměrného spotřebitele a sloužily účelu zajištění informovanosti, pro který byly zavedeny, měly by být jednoduché a srozumitelné. Uvedení informací o výživové hodnotě potravin zčásti na přední a zčásti na zadní straně balení by mohlo vést k matení spotřebitelů. Výživové údaje by se proto měly nacházet ve stejném zorném poli. Některé z informací je navíc možné dobrovolně zopakovat například na přední straně obalu. Ponechání volnosti, pokud jde o uvedení informací, které mohou být opakovány, by mohlo vyústit v matení spotřebitelů. Proto je zapotřebí upřesnit, které informace se mohou opakovat, aby se zajistilo, že spotřebitelé mohou snadno při nákupu potravin spatřit základní výživové informace.
- (43) V zájmu povzbuzení provozovatelů potravinářských podniků k tomu, aby dobrovolně uváděli informace, jež jsou součástí výživových údajů pro potraviny, jako jsou alkoholické nápoje a nebalené potraviny, které mohou být osvobozeny od povinnosti nést výživové údaje, by mělo být možné uvádět pouze omezené prvky výživových údajů. Je však záhodno jasně stanovit, které informace mohou být dobrovolně uváděny, aby se zabránilo uvedení spotřebitelů v omyl neomezenou volbou provozovatele potravinářského podniku.
- (44) V poslední době došlo k vývoji v oblasti vyjadřování výživových údajů nebo v jejich obchodní úpravě, kdy se v některých členských státech a organizacích potravinářského odvětví používá jiný způsob než na 100 g / 100 ml / 1 porci, a to grafické vyjádření nebo symboly. Tyto další způsoby vyjádření a obchodní úpravy mohou spotřebitelům pomoci lépe porozumět výživovým údajům. Dostatečné doklady o tom, jak průměrný spotřebitel chápe a používá alternativní vyjádření a obchodní úpravu informací, však nejsou k dispozici pro celou Unii. Proto je vhodné umožnit vývoj různých způsobů vyjádření a obchodní úpravy na základě kritérií uvedených v tomto nařízení a vyzvat Komisi, aby vypracovala zprávu o používání těchto způsobů vyjádření a obchodní úpravy, jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace.
- (45) S cílem napomoci Komisi při vypracování této zprávy by členské státy měly Komisi poskytnout příslušné informace o používání dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů na trhu na svém území. Za tímto účelem by členské státy měly mít pravomoc požádat provozovatele potravinářských podniků uvádějící na trh na jejich území potraviny označené pomocí těchto dalších způsobů vyjádření nebo uvedení, aby vnitrostátním orgánům oznámili používání těchto dalších způsobů a příslušná odůvodnění, pokud jde o plnění požadavků stanovených v tomto nařízení.
- (46) Je žádoucí, aby byla zajištěna určitá úroveň soudržnosti při vývoji dalších způsobů vyjadřování a uvádění výživových údajů. Proto je vhodné podporovat neustálé výměny a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy a s Komisí a podporovat zapojení zúčastněných subjektů do těchto výměn.
- (47) Údaje o množství jednotlivých živin a srovnávací ukazatele uvedené ve stejném zorném poli ve snadno rozpoznatelné podobě umožňující posouzení výživových vlastností potraviny by měly být posuzovány komplexně jako součást výživových údajů, a nikoli jako skupina samostatných tvrzení.
- (48) Zkušenosti ukazují, že v mnoha případech jsou dobrovolné informace o potravinách uvedeny na úkor přehlednosti informací povinných. Proto je třeba na pomoc provozovatelům potravinářských podniků a dozorovým orgánům stanovit kritéria pro zajištění rovnováhy mezi poskytováním povinných a dobrovolných informací o potravinách.

(¹) Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9.

- (49) Členské státy by si měly ponechat právo stanovit v závislosti na místních podmínkách a okolnostech pravidla poskytování informací týkajících se nebalených potravin. Ačkoliv v těchto případech je poptávka spotřebitelů po dalších informacích omezená, za velmi důležité jsou považovány informace o případných alergenech. Existují důkazy, že příčinou většiny projevů potravinové alergie jsou nebalené potraviny. Proto by informace o případných alergenech měly být spotřebiteli poskytnuty vždy.
- (50) Pokud jde o otázky výslovně harmonizované tímto nařízením, neměly by mít členské státy možnost přijímat vnitrostátní předpisy, pokud by to nebylo povoleno právem Unie. Toto nařízení by nemělo členskými státy bránit v přijímání vnitrostátních předpisů ve věcech, které jím nejsou výslovně harmonizovány.
- (51) Pravidla o poskytování informací o potravinách by měla být schopna přizpůsobovat se rychle se měnícímu společenskému, hospodářskému a technologickému prostředí.
- (52) Členské státy by měly provádět úřední kontroly pro zajištění dodržování tohoto nařízení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽¹⁾.
- (53) Měla by být provedena aktualizace odkazů na směrnici 90/496/EHS v nařízení (ES) č. 1924/2006 a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1925/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přidávání vitaminů a minerálních látek a některých dalších látek do potravin⁽²⁾ s cílem zohlednit toto nařízení. Nařízení (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 by proto měla být odpovídajícím způsobem pozměněna.
- (54) Nepravidelná a častá aktualizace požadavků na poskytování informací o potravinách může pro potravinářské podniky představovat značnou správní zátěž, zejména v případě malých a středních podniků. Je proto vhodné zajistit, aby se opatření, která Komise může přijmout v rámci výkonu pravomocí svěřených jí tímto nařízením, použila vždy téhož dne kalendářního roku po uplynutí přiměřeného přechodného období. V naléhavých případech by měly být od této zásady povoleny odchylky, je-li účelem dotyčných opatření ochrana lidského zdraví.
- (55) Aby mohli provozovatelé potravinářských podniků přizpůsobit označování svých výrobků novým požadavkům stanoveným v tomto nařízení, je důležité stanovit pro použití tohoto nařízení přiměřená přechodná období.
- (56) Vzhledem k podstatným změnám požadavků na výživové označování zavedeným tímto nařízením, zejména vzhledem ke změnám v souvislosti s obsahem výživových údajů, je vhodné umožnit provozovatelům potravinářských podniků, aby se připravili na použití tohoto nařízení s předstihem.
- (57) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (58) Komise by měla být zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, mimo jiné pokud jde o zprostředkování určitých povinných údajů jiným způsobem, než jejich uvedením na obalu nebo etiketě, o seznam potravin, u nichž se nevyžaduje uvedení seznamu složek, o opětovný přezkum seznamu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost nebo o seznam živin, který lze uvádět dobrovolně. Je zvláště důležité, aby Komise v průběhu příprav vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.
- (59) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by Komise měla být pověřena přijímat prováděcí pravidla týkající se mimo jiné způsobů vyjádření jednoho nebo více údajů prostřednictvím piktogramů nebo symbolů namísto slov nebo čísel, kontrastu mezi tiskem a pozadím, způsobu uvádění data minimální trvanlivosti, způsobu uvádění země původu nebo místa provenience v případě masa, přesnosti uvedených hodnot, pokud jde o výživové údaje, nebo vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby. V souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování Evropské unie se formou nařízení předem přijatého řádným legislativním postupem přijmou pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí. Do přijetí takového nového nařízení se i nadále použije rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽³⁾, s výjimkou regulativního postupu s kontrolou, který se nepoužije,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 26.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví základ pro zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitelů v souvislosti s informacemi o potravinách s přihlédnutím k rozdílům ve vnímání spotřebitelů a jejich informačních potřebách při současném zajištění plynulého fungování vnitřního trhu.

2. Toto nařízení stanoví obecné zásady, požadavky a povinnosti v oblasti informací o potravinách, a zejména označování potravin. Stanoví prostředky pro zajištění práva spotřebitelů na informace a postupy pro poskytování informací o potravinách s přihlédnutím k potřebě zajistit dostatečnou pružnost pro reagování na budoucí vývoj a nové požadavky na poskytování informací.

3. Toto nařízení se vztahuje na provozovatele potravinářských podniků ve všech fázích potravinového řetězce, kde se jejich činnosti týkají poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Použije se na všechny potraviny určené pro konečného spotřebitele, včetně potravin dodávaných zařízeními společného stravování a potravin určených k dodání do těchto zařízení.

4. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie týkajících se určitých potravin.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice:

- a) definice „potraviny“, „potravinového práva“, „potravinářského podniku“, „provozovatele potravinářského podniku“, „malobchodu“, „uvádění na trh“ a „konečného spotřebitele“ v článku 2 a v čl. 3 bodech 1, 2, 3, 7, 8 a 18 nařízení (ES) č. 178/2002;
- b) definice „zpracování“, „nezpracovaných produktů“ a „zpracovaných produktů“ v čl. 2 odst. 1 písm. m), n) a o) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin⁽¹⁾;
- c) definice „potravinářského enzymu“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzimech⁽²⁾;

- d) definice „potravinářské přídatné látky“, „pomocné látky“ a „nosiče“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) a v bodě 5 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách⁽³⁾;
- e) definice „aromatu“ v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu⁽⁴⁾;
- f) definice „masa“ a „strojně odděleného masa“ v bodech 1.1 a 1.14 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu⁽⁵⁾;
- g) definice „komunikačních prostředků na dálku“ v čl. 2 bodě 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případech smluv uzavřených na dálku⁽⁶⁾;
- h) definice „reklamy“ v čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě⁽⁷⁾;
- i) definice „umělých nanomateriálů“ v čl. 3 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2011 ze dne ... o nových potravinách^(*)⁽⁸⁾.

2. Dále se rozumí:

- a) „informacemi o potravinách“ informace týkající se potravin zpřístupněné konečnému spotřebiteli prostřednictvím etikety, jiného průvodního materiálu nebo jinými prostředky, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení;
- b) „právními předpisy o poskytování informací o potravinách“ předpisy Unie upravující poskytování informací o potravinách, zejména jejich označování, včetně pravidel obecné povahy vztahujících se na všechny potraviny za zvláštních okolností nebo na určité skupiny potravin a pravidel vztahujících se pouze na konkrétní potraviny;
- c) „povinnými informacemi o potravinách“ údaje, které musí být konečnému spotřebiteli poskytnuty na základě předpisů Unie;

⁽³⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21.

^(*) Dok. 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ Úř. věst. L ...

⁽¹⁾ Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7.

- d) „zařízením společného stravování“ jakékoli zařízení (včetně vozidel, stánků s pevným stanovištěm a přenosných stánků), jako jsou například restaurace, závodní jídelny, školy a nemocnice, kde se v rámci běžné činnosti připravují potraviny pro dodání končenému spotřebiteli a jsou připraveny ke spotřebě bez další přípravy;
- e) „balenou potravinou“ samostatná prodejní jednotka v obchodní úpravě v nezměněném stavu určená konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování, která se skládá z potraviny a obalu, do něhož byla potravina vložena před uvedením do prodeje, a to bez ohledu na to, zda je potravina v obalu uzavřena zcela nebo pouze zčásti, avšak v každém případě takovým způsobem, že bez otevření nebo výměny obalu nelze změnit jeho obsah;
- f) „složkou“ jakákoli látka nebo produkt, včetně aromat, potravinářských přídatných látek a potravinářských enzymů, a jakákoli součást směsné složky, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomná, i když případně ve změněné formě; za složky se nepovažují rezidua;
- g) „místem provenience“ místo, o němž je uvedeno, že z něj potravina pochází, a které není „zemí původu“ ve smyslu článků 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92;
- h) „směsnou složkou“ složka, která je sama vyrobena z více než jedné složky;
- i) „etiketou“ jakýkoli štítek, značka, známka, obrazový nebo jiný popis, které jsou napsané, vytištěné, natištěné pomocí šablony, vyznačené, provedené jako reliéf nebo vytlačené na obalu nebo nádobě potraviny nebo k nim připojené;
- j) „označením“ jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravíně a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu, etiketě, krčkové nebo rukávové etiketě, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují;
- k) „zorným polem“ všechny povrchy na balení, které lze přejít z jednoho zorného úhlu, umožňující rychlý a snadný přístup k informacím obsaženým v označení, kdy si spotřebitel může přejít tyto informace, aniž by musel otáčet balení vzad a zpět;
- l) „zákonným názvem“ název potraviny stanovený v předpisech Unie, které se na ni vztahují, nebo při neexistenci těchto předpisů Unie název uvedený v právních a správních předpisech platných v členském státě, kde se daná potravina prodává konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování;
- m) „vžitým názvem“ název, který je v členském státě, kde se daná potravina prodává, přijat spotřebiteli jako název potraviny, aniž by potřeboval další vysvětlení;
- n) „popisným názvem“ název obsahující popis potraviny, popřípadě rovněž popis jejího použití, který je dostatečně přesný, aby spotřebitelům umožnil poznat skutečnou podstatu potraviny a odlišit ji od jiných produktů, se kterými by mohla být zaměněna;
- o) „primární složkou“ jedna nebo více složek potraviny, které tvoří více než 50 % této potraviny nebo které jsou pro spotřebitele obvykle spojeny s názvem potraviny a u nichž je ve většině případů vyžadován údaj o množství;
- p) „datem minimální trvanlivosti potraviny“ datum, do kterého si potravina uchovává své specifické vlastnosti při správném způsobu uchovávání;
- q) „živinou“ bílkoviny, sacharidy, tuky, vláknina, sodík, vitamíny a minerální látky uvedené v příloze XIII tohoto nařízení a látky, které náleží do těchto kategorií nebo jsou složkami některé z nich.

3. Pro účely tohoto nařízení označuje země původu potraviny původ potraviny stanovený v souladu s články 23 až 26 nařízení (EHS) č. 2913/92.

4. Použijí se rovněž zvláštní definice uvedené v příloze I.

KAPITOLA II

OBECNÉ ZÁSADY POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ O POTRAVINÁCH

Článek 3

Obecné cíle

1. Poskytování informací o potravinách usiluje o vysokou úroveň ochrany zdraví a zájmů spotřebitelů poskytnutím základu, který konečnému spotřebiteli umožní informovaný výběr potravin a jejich bezpečné použití, se zvláštním ohledem na zdravotní, hospodářská, environmentální, sociální a etická hlediska.

2. Cílem právních předpisů o poskytování informací o potravinách je dosáhnout volného pohybu legálně vyráběných a na trh uváděných potravin v Unii, s přihlédnutím, kde je to vhodné, k potřebě ochrany legitimních zájmů výrobců a podporu výroby kvalitních produktů.

3. Tam, kde právní předpisy o poskytování informací o potravinách zavádějí nové požadavky, se zváží potřeba přechodného období po vstupu nových požadavků v platnost, po které lze potraviny s etiketami nedodržujícími nové požadavky uvádět na trh a po jehož uplynutí lze potraviny s takovými etiketami, které byly uvedeny na trh před koncem přechodného období, prodávat až do vyčerpání zásob.

Článek 4

Zásady pro povinné informace o potravinách

1. Stanoví-li právní předpisy o poskytování informací o potravinách požadavek uvádění povinných informací o potravině, týká se zejména informací, které spadají do jedné z těchto kategorií:

- a) informace o označení a složení, vlastnostech nebo jiných charakteristikách dané potraviny;
- b) informace o ochraně zdraví spotřebitelů a bezpečném použití dané potraviny. Zejména se jedná o informace o:
  - i) složení, které může být škodlivé pro zdraví určité skupiny spotřebitelů,
  - ii) trvanlivosti, uchovávání a bezpečném použití,
  - iii) dopadu na zdraví, včetně rizik a důsledků vyplývajících ze škodlivé a nebezpečné konzumace určité potraviny;
- c) informace o výživových vlastnostech umožňující spotřebitelům, včetně spotřebitelů se zvláštními požadavky na výživu, provádět informovaný výběr potravin.

2. Při posuzování potřeby povinných informací o potravinách a s cílem umožnit spotřebitelům informovaný výběr se přihlíží ke všeobecně rozšířené potřebě určitých informací ze strany většiny spotřebitelů, jimž přikládají značný význam, nebo ke všem obecně uznávanému přínosu pro ně.

Článek 5

Konzultace s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin

Veškerá opatření Unie v oblasti právních předpisů o poskytování informací o potravinách, která mohou mít vliv na lidské zdraví, se přijímají po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“).

KAPITOLA III

OBCENÉ POŽADAVKY NA INFORMACE O POTRAVINÁCH A POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ POTRAVINÁŘSKÝCH PODNIKŮ

Článek 6

Základní požadavek

Všechny potraviny určené k dodání konečnému spotřebiteli nebo do zařízení společného stravování musí být opatřeny informacemi o potravinách v souladu s tímto nařízením.

Článek 7

Uvádění nezavádějících informací

1. Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména:

- a) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání;
- b) připisováním účinků nebo vlastností, které dotčená potravina nemá;
- c) vyvoláváním dojmu, že dotčená potravina má zvláštní charakteristiky, pokud všechny podobné potraviny mají ve skutečnosti stejné charakteristiky;
- d) vyvoláváním dojmu na základě popisu nebo vyobrazení, že je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti byla určitá přirozeně se vyskytující součást nebo běžně používaná složka v této potravině nahrazena odlišnou součástí nebo složkou.

2. Informace o potravině musí být přesné, jasné a spotřebitelům snadno srozumitelné.

3. S výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině připisovat jakékoli vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se rovněž použijí na:

- a) související reklamu;
- b) obchodní úpravu potravin, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení.

Článek 8

Povinnosti

1. Za informace o potravině odpovídá provozovatel potravinářského podniku, pod jehož jménem nebo obchodním názvem je potravina uváděna na trh, a není-li usazen v Unii, dovozce potraviny na trh Unie.

2. Provozovatel potravinářského podniku odpovídající za informace o potravině zajistí jejich uvedení a přesnost v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.

3. Provozovatelé potravinářských podniků, kteří nemají vliv na informace o potravinách, nesmějí dodávat potraviny, o nichž na základě informací, které mají k dispozici jako odborníci, vědí nebo předpokládají, že nejsou v souladu s platnými právními předpisy o poskytování informací o potravinách a nesplňují požadavky příslušných vnitrostátních předpisů.

4. Provozovatelé potravinářských podniků nesmějí v podnicích, které řídí, upravovat informace připojené k potravine, pokud by tyto úpravy mohly uvádět konečného spotřebitele v omyl či jinak snížit úroveň ochrany spotřebitelů a možnost konečného spotřebitele rozhodovat se při informovaném výběru potravin. Provozovatelé potravinářských podniků odpovídají za veškeré změny informací o potravine, které jsou k ní připojeny, jež učiní.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 2, 3 a 4, zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby v podnicích, které řídí, splňovaly potraviny požadavky právních předpisů o poskytování informací o potravinách a příslušných vnitrostátních předpisů týkajících se jejich činnosti a kontrolují plnění těchto požadavků.

6. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby informace týkající se nebalených potravin určených pro konečného spotřebitele nebo k dodání do zařízení společného stravování byly předány provozovateli potravinářského podniku, který potraviny přebírá, aby bylo podle potřeby možno poskytnout povinné informace o potravinách konečnému spotřebiteli.

7. Provozovatelé potravinářských podniků zajistí v podnicích, které řídí, aby povinné údaje požadované podle článků 9 a 10 byly uvedeny na balení nebo na etiketě, která je k němu připojena, nebo na obchodních dokladech týkajících se daných potravin, lze-li zaručit, že tyto doklady jsou buď přiloženy k příslušné potravine, nebo byly zaslány před dodávkou nebo současně s dodávkou, a to v těchto případech:

- a) pokud jsou balené potraviny určeny konečnému spotřebiteli, avšak jsou uváděny na trh ve fázi, která předchází prodeji konečnému spotřebiteli a při které nejsou prodávány zařízením společného stravování;
- b) pokud jsou balené potraviny určeny k dodání do zařízení společného stravování za účelem přípravy, zpracování, dělení nebo porcování.

Bez ohledu na první pododstavec zajistí provozovatelé potravinářských podniků, aby byly údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. a), f), g) a h) uvedeny také na vnějším obalu, v němž je balená potravina uváděna na trh.

8. Provozovatelé potravinářských podniků dodávající jiným provozovatelům potravinářských podniků potraviny, které nejsou určeny konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování, zajistí, že těmto jiným provozovatelům potra-

vinářských podniků jsou poskytnuty dostatečné informace k tomu, aby mohli případně splnit své povinnosti uložené odstavcem 2.

KAPITOLA IV

POVINNÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

ODDÍL 1

Obsah a způsob uvádění údajů

Článek 9

Seznam povinných údajů

1. V souladu s články 10 až 34 a s výhradou odchylek obsažených v této kapitole se povinně uvádějí tyto údaje:

- a) název potraviny;
- b) seznam složek;
- c) každá látka nebo pomocná látka uvedená na seznamu v příloze II nebo odvozená z látky či produktu uvedených na seznamu v příloze II způsobující alergie nebo nesnášenlivost, která byla použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném výrobku stále přítomna, byť v pozměněné podobě;
- d) množství určitých složek nebo skupin složek;
- e) čisté množství potraviny;
- f) datum minimální trvanlivosti nebo datum použitelnosti;
- g) zvláštní podmínky uchování nebo podmínky použití;
- h) jméno nebo obchodní název a adresa provozovatele potravinářského podniku uvedeného v čl. 8 odst. 1;
- i) země původu nebo místo provenience v případech, které určuje článek 25;
- j) návod k použití v případě potraviny, kterou by bez tohoto návodu bylo obtížné odpovídajícím způsobem použít;
- k) u nápojů s obsahem alkoholu vyšším než 1,2 % objemových skutečný obsah alkoholu v % objemových;
- l) výživové údaje.

2. Údaje stanovené v odstavci 1 se uvádějí slovy a čísly. Pokud Komise přijme prováděcí opatření podle odstavce 3, mohou být rovněž vyjádřeny prostřednictvím piktogramů nebo symbolů namísto slov a čísel v souladu s těmito prováděcími opatřeními.

3. Komise může regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout prováděcí pravidla týkající se způsobů vyjadřování jednoho nebo více údajů prostřednictvím piktogramů nebo symbolů namísto slov a čísel, přičemž vezme v úvahu, zda je doloženo jednotné chápání spotřebiteli.

Článek 10

Další povinné údaje u určitých druhů nebo skupin potravin

1. Kromě údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 jsou v příloze III stanoveny další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.

2. K zajištění informovanosti spotřebitelů o určitých druzích nebo skupinách potravin a s cílem zohlednit technický pokrok, vědecký vývoj, ochranu zdraví spotřebitelů nebo s cílem zohlednit bezpečné použití určité potraviny může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50, 51 a 52 měnit přílohu III.

Článek 11

Váhy a míry

Článkem 9 nejsou dotčeny zvláštní předpisy Unie o vahách a mírách.

Článek 12

Dostupnost a umístění povinných informací o potravinách

1. V souladu s tímto nařízením musí být u všech potravin povinné informace o potravinách k dispozici a snadno dostupné.

2. V případě balených potravin musí být povinné informace o dané potravine uvedeny přímo na obalu nebo na etiketě k němu připevněné.

3. K zajištění toho, aby spotřebitelé mohli mít užitek z povinných informací o potravine poskytnutých jiným způsobem, lépe uzpůsobeným určitým povinným prvkům, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 stanovit pravidla týkající se zpřístupnění určitých povinných údajů jinak než uvedením na obalu nebo etiketě.

4. V případě nebalených potravin se použije článek 42.

Článek 13

Způsob uvádění povinných údajů

1. Aniž jsou dotčena pravidla přijatá podle čl. 42 odst. 2, vyznačují se povinné informace o potravine na viditelném místě tak, aby byly dobře viditelné, snadno čitelné, a je-li to vhodné,

nesmazatelné. Nesmějí být žádným způsobem skryty, zastřeny ani přerušeny jiným textem nebo vyobrazením či jiným zasahujícím materiálem ani od nich nesmí být odváděna pozornost.

2. Aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Unie týkající se určitých potravin s ohledem na požadavky stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a) až k), jsou-li povinné údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 uvedeny na obalu nebo na etiketě k němu připevněné, vytisknou se na nich písmem, jehož výška malého písmene „x“, jak je definována v příloze IV, činí nejméně 1,2 mm. Povinné údaje se uvádějí způsobem zajišťujícím výrazný kontrast mezi tiskem a pozadím.

3. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 60 cm², činí výška malého písmene „x“ písma uvedeného v odstavci 2 nejméně 0,9 mm.

4. S cílem zajistit jednotné provedení odstavce 2 tohoto článku může Komise regulatorním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout prováděcí pravidla upravující kontrast mezi tiskem a pozadím.

5. K dosažení cílů tohoto nařízení stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 kritéria čitelnosti, která doplní kritéria uvedená v odstavci 2 tohoto článku.

Za účelem uvedeným v prvním pododstavci může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 rozšířit požadavky uvedené v odstavci 6 tohoto článku na další povinné údaje pro určité druhy nebo skupiny potravin.

6. Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. a), e), f) a k) se uvádějí ve stejném zorném poli.

7. Odstavec 6 tohoto článku se nevztahuje na případy uvedené v čl. 16 odst. 1 a 2.

Článek 14

Prodej na dálku

1. Aniž jsou dotčeny požadavky na informace stanovené v článku 9, v případě balených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku:

a) povinné informace o potravinách, s výjimkou údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. f), musí být k dispozici před dokončením nákupu a uvedeny na materiálu podporujícím prodej na dálku nebo musí být poskytnuty prostřednictvím jiných vhodných prostředků, jasně určených provozovatelem potravinářského podniku. V případě využití jiných vhodných prostředků musí být povinné informace o potravinách poskytnuty, aniž by provozovatel potravinářského podniku přenášel na spotřebitele dodatečné náklady;

b) veškeré povinné údaje musí být k dispozici v okamžiku doručení.

2. V případě nebalených potravin nabízených k prodeji komunikačními prostředky na dálku musí být údaje vyžadované podle článku 42 dány k dispozici podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Ustanovení odst. 1 písm. a) se nevztahuje na potraviny nabízené k prodeji prostřednictvím prodejních automatů nebo automatizovaných obchodních prostor.

Článek 15

Jazykové požadavky

1. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 2, uvádějí se povinné informace o potravině v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům v členských státech, kde je potravina uváděna na trh.

2. Členské státy, v nichž je potravina uváděna na trh, mohou na svém území stanovit, že údaje musí být uvedeny v jednom nebo více jazycích z úředních jazyků Unie.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání tomu, aby údaje byly uvedeny v několika jazycích.

Článek 16

Vypuštění určitých povinných údajů

1. V případě skleněných lahví určených k opakovanému použití, které jsou nesmazatelně označeny, a proto nejsou opatřeny etiketou, krčkovou ani rukávovou etiketou, je povinné uvádět pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e), f) a l).

2. V případě obalů nebo nádob, jejichž největší plocha je menší než 10 cm², je povinné uvádět na obalu nebo etiketě pouze údaje stanovené v čl. 9 odst. 1 písm. a), c), e) a f). Údaje uvedené v čl. 9 odst. 1 písm. b) se uvedou jinými prostředky nebo se poskytnou na žádost spotřebitele.

3. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující povinné uvedení výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. l) povinné u potravin uvedených na seznamu v příloze V.

4. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie vyžadující uvedení seznamu složek nebo povinných výživových údajů, nejsou údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. b) a l) povinné v případě:

a) vín, na něž se vztahuje příloha XIb nařízení (ES) č. 1234/2007;

b) produktů, na něž se vztahuje nařízení (EHS) č. 1601/91;

c) nápojů podobných těm uvedeným v písmenech a) a b) tohoto odstavce, jejichž obsah alkoholu získaný z kvašením ovoce nebo zeleniny je vyšší než 1,2 % objemových;

d) medoviny;

e) všech druhů piva a

f) lihovin ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 110/2008.

Komise do ... (*) vypracuje zprávu o uplatňování článku 18 a čl. 29 odst. 1 na produkty uvedené v tomto odstavci a zaměří se na to, zda by některé skupiny nápojů měly být osvobozeny, zejména od požadavku na uvádění informací o energetické hodnotě, a na důvody pro možné osvobození, s ohledem na potřebu zajistit soulad s jinými příslušnými politikami Unie.

Komise může tuto zprávu doplnit legislativním návrhem určujícím pravidla pro seznam složek nebo povinné výživové údaje pro tyto produkty.

ODDÍL 2

Podrobná ustanovení o povinných údajích

Článek 17

Název potraviny

1. Název potraviny je její zákonný název. Pokud takový název neexistuje, je názvem potraviny její vžitý název a v případě, že neexistuje nebo se nepoužívá, uvede se popisný název dané potraviny.

2. V členském státě prodeje je povoleno použití názvu potraviny, pod kterým je výrobek vyráběn v souladu s právními předpisy a uváděn na trh v členském státě výroby. Neumožňuje-li však použití jiných ustanovení tohoto nařízení, zejména článku 9, aby spotřebitelé v členském státě prodeje zjistili skutečnou povahu potraviny a odlišili ji od potravin, s nimiž by mohla být zaměněna, připojí se k názvu potraviny další popisné informace, které se uvedou v blízkosti názvu potraviny.

3. Ve výjimečných případech se název potraviny používaný v členském státě výroby nepoužije v členském státě prodeje, pokud se potravina, kterou v členském státě výroby označuje, liší svým složením nebo výrobou od potraviny známé pod daným názvem v členském státě prodeje natolik, že by odstavec 2 nezajistil v členském státě prodeje správné informování spotřebitelů.

4. Název potraviny nesmí být nahrazen názvem chráněným jako duševní vlastnictví, obchodní značkou nebo smyšleným názvem.

(*) Pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost.

5. Zvláštní ustanovení o názvu potraviny a údajích, které k němu musí být připojeny, jsou obsažena v příloze VI.

Článek 18

Seznam složek

1. Seznam složek se nadepíše nebo uvede patřičným nadpisem obsahujícím slovo „složení“. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny.

2. Složky se označují svým specifickým názvem, popřípadě podle pravidel stanovených v článku 17 a v příloze VI.

3. Všechny složky vyskytující se v podobě umělých nanomateriálů musí být jasně uvedeny v seznamu složek. Za názvy těchto složek se v závorce uvede slovo „nano“.

4. Technická pravidla použití odstavců 1 a 2 tohoto článku jsou stanovena v příloze VII.

Článek 19

Vypuštění seznamu složek

1. U níže uvedených potravin se nevyžaduje uvedení seznamu složek:

a) čerstvé ovoce a zelenina včetně brambor, kromě loupaného, krájeného nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny;

b) syčené vody, v jejichž označení je uvedeno, že jsou syčené;

c) kvasné octy, pokud pocházejí výhradně z jediné základní suroviny a pokud do nich nebyly přidány žádné jiné složky;

d) sýry, máslo, kysané mléko a smetana, do nichž nebyly přidány žádné jiné složky kromě mléčných produktů, enzymů a mikrobiálních kultur nezbytných k výrobě, nebo v případě sýrů jiných než čerstvých a tavených sůl nezbytná k jejich výrobě;

e) potraviny sestávající z jediné složky, pokud

i) je název potraviny totožný s názvem složky nebo

ii) název potraviny umožňuje určit povahu složky bez rizika záměny.

2. S cílem zohlednit význam seznamu složek u určitých druhů nebo skupin potravin pro spotřebitele může Komise ve výjimečných případech prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených

v článcích 50 a 51 doplnit odstavec 1 tohoto článku za předpokladu, že vypuštění seznamu složek nebude na úkor náležité informovanosti konečného spotřebitele nebo zařízení společného stravování.

Článek 20

Vypuštění součástí potravin ze seznamu složek

Aniž je dotčen článek 21, není nutné do seznamu složek zařazovat tyto součásti potravin:

a) součásti složky, které jsou během výroby přechodně odděleny a poté jsou do potraviny opět přidány v množství nepřekračujícím původní podíl;

b) potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy:

i) které jsou v dané potravíně obsaženy pouze proto, že byly obsaženy v jedné nebo více složkách této potraviny, v souladu se zásadou přenosu uvedenou v čl. 18 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 1333/2008, pokud v konečném výrobku již neplní technologickou funkci, nebo

ii) které se používají jako pomocné látky;

c) nosiče a látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako nosiče, a které jsou použity v nezbytném nutném množství;

d) látky, které nejsou potravinářskými přídatnými látkami, avšak jsou používány stejným způsobem a ke stejnému účelu jako pomocné látky a jsou nadále přítomny v konečném výrobku, třebaže ve změněné formě;

e) voda:

i) pokud se během výrobního procesu používá výhradně k tomu, aby složka použitá v koncentrovaném nebo sušeném stavu byla rekonstituována do svého původního stavu, nebo

ii) v případě nálevu, který se běžně nekonzumuje.

Článek 21

Označování určitých látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost

1. Aniž jsou dotčena pravidla přijatá podle čl. 42 odst. 2, uvádějí se údaje podle čl. 9 odst. 1 písm. c) v seznamu složek v souladu s pravidly stanovenými v čl. 18 odst. 1 s jasným odkazem na název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II.

Není-li seznam složek uveden, musí být součástí údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) slovo „obsahuje“ a následně název látky nebo produktu ze seznamu v příloze II.

Pochází-li více složek nebo pomocných látek obsažených v potravině z jediné látky nebo jediného produktu ze seznamu v příloze II, musí to být v označení jasně uvedeno pro každou danou složku nebo pomocnou látku.

Uvedení údajů podle čl. 9 odst. 1 písm. c) se nevyžaduje v případech, kdy název potravině jasně odkazuje na danou látku nebo produkt.

2. K zajištění lepší informovanosti spotřebitelů a s cílem zohlednit nejnovější vědecký pokrok a technické poznatky provádí Komise systematický přezkum a případně aktualizaci seznamu v příloze II prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50, 51 a 52.

Článek 22

Uvádění údajů o množství složek

1. Množství složky nebo skupiny složek použité při výrobě nebo přípravě potravině se uvede, pokud je dotčená složka nebo skupina složek:

- a) uvedena v názvu potravině nebo ji spotřebitelé s tímto názvem obvykle spojují;
- b) na etiketě zdůrazněna slovy, vyobrazením nebo grafickým znázorněním nebo
- c) důležitá pro charakterizaci potravině a pro její odlišení od výrobků, s nimiž by mohla být zaměněna kvůli svému názvu nebo vzhledu.

2. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se u určitých složek údaj o množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze VIII.

Článek 23

Čisté množství

1. Čisté množství potravin se vyjadřuje v litrech, centilitrech, mililitrech, kilogramech nebo gramech, jak je to vhodné:

- a) u tekutých produktů v objemových jednotkách;
- b) u ostatních produktů v hmotnostních jednotkách.

2. K zajištění lepšího pochopení informací o potravinách uvedených v označení spotřebiteli může Komise pro některé konkrétní potraviny prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 stanovit jiný způsob vyjádření čistého množství, než jaký je stanoven v odstavci 1 tohoto článku.

3. Technická pravidla pro použití odstavce 1, včetně zvláštních případů, kdy se údaj o čistém množství nevyžaduje, jsou stanovena v příloze IX.

Článek 24

Datum minimální trvanlivosti a datum použitelnosti

1. V případě potravin, které z mikrobiologického hlediska snadno podléhají zkáze, a mohou tedy po krátké době představit bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví, se datum minimální trvanlivosti nahradí datem použitelnosti („spotřebujete do“). Po uplynutí data použitelnosti se potravině nepovažuje za bezpečnou v souladu s čl. 14 odst. 2 až 5 nařízení (ES) č. 178/2002.

2. Příslušné datum se vyjadřuje v souladu s přílohou X.

3. S cílem zajistit jednotné uplatňování způsobu uvedení data minimální trvanlivosti podle bodu 1 písm. c) přílohy X může Komise regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout za tímto účelem prováděcí pravidla.

Článek 25

Země původu nebo místo provenience

1. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny požadavky na označování stanovené ve zvláštních předpisech Unie, zejména požadavky stanovené nařízením Rady (ES) č. 509/2006 ze dne 20. března 2006 o zemědělských produktech a potravinách, jež představují zaručené tradiční speciality ⁽¹⁾, a nařízením Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾.

2. Uvedení země původu nebo místa provenience je povinné:

- a) pokud by opomenutí tohoto údaje mohlo uvádět spotřebitele v omyl ohledně skutečné země původu nebo místa provenience potravině, zejména pokud by informace připojená k potravině nebo etiketa jako celek jinak naznačovala, že potravině je z jiné země původu nebo místa provenience;
- b) v případě masa kódů kombinované nomenklatury (KN) uvedených na seznamu v příloze XI. Použití tohoto písmene závisí na přijetí prováděcích pravidel uvedených v odstavci 6.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.

3. Je-li uváděna země původu nebo místo provenience potravin a nejedná se o stejnou zemi nebo místo, z nichž pochází její primární složka:

- a) uvede se rovněž země původu nebo místo provenience dané primární složky nebo
- b) uvede se, že se země původu nebo místo provenience primární složky liší od země původu nebo místa provenience potravin.

Použití tohoto odstavce závisí na přijetí prováděcích pravidel uvedených v odstavci 6.

4. Komise do pěti let ode dne použitelnosti odst. 2 písm. b) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí povinné uvádění země původu nebo místa provenience u produktů uvedených v uvedeném písmenu.

5. Komise do ... (*) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o povinném uvádění země původu nebo místa provenience pro:

- a) jiné druhy masa než hovězí a než ty, které jsou uvedeny v odst. 2 písm. b);
- b) mléko;
- c) mléko použité jako složka v mléčných výrobcích;
- d) maso užitá jako složka;
- e) nezpracované potraviny;
- f) jednosložkové produkty;
- g) složky, které tvoří více než 50 % potravin.

Tyto zprávy zohlední potřebu spotřebitelů být informováni, proveditelnost povinného uvádění údajů podle prvního pododstavce a analýzu nákladů a přínosů zavedení takových opatření, včetně právního dopadu na vnitřní trh a dopadu na mezinárodní obchod.

Komise může tyto zprávy doplnit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.

6. Do ... (**) přijme Komise regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 prováděcí pravidla k použití odst. 2 písm. b) a odstavce 3 tohoto článku.

(*) Tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.
 (**) Dva roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 26

Návod k použití

1. Návod k použití potravin musí být uveden takovým způsobem, aby umožnil její náležité použití.
2. Komise může pro určité potraviny regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout prováděcí opatření k odstavci 1 tohoto článku.

Článek 27

Obsah alkoholu

1. Pravidla pro uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových v případě výrobků zařazených pod kódem KN 2204 stanoví zvláštní předpisy Unie, které se na tyto výrobky vztahují.
2. Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových kromě nápojů uvedených v odstavci 1 se uvádí v souladu s přílohou XII.

ODDÍL 3

Výživové údaje

Článek 28

Vztah k ostatním právním předpisům

1. Tento oddíl se nevztahuje na potraviny v oblasti působnosti těchto právních předpisů:
  - a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy ⁽¹⁾;
  - b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod ⁽²⁾.
2. Tento oddíl se použije, aniž jsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu ⁽³⁾ a zvláštní směrnice uvedené v čl. 4 odst. 1 zmíněné směrnice.

Článek 29

Obsah

1. Povinné výživové údaje obsahují informace:
  - a) o energetické hodnotě a
  - b) o množství tuku, nasycených mastných kyselin, sacharidů, cukrů, bílkovin a soli.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45.

⁽³⁾ Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21.

Ve vhodných případech se v těsné blízkosti výživových údajů může nacházet formulace uvádějící, že sůl je v potravině obsažena výlučně v důsledku přirozeně se vyskytujícího sodíku.

2. Obsah povinných výživových údajů podle odstavce 1 je možné doplnit o uvedení množství jedné nebo více z těchto živin:

- a) transmastné kyseliny;
- b) mononenasyčené mastné kyseliny (monoénové mastné kyseliny);
- c) polynenasycené mastné kyseliny (polyénové mastné kyseliny);
- d) polyalkoholy;
- e) škrob;
- f) vláknina;
- g) veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v bodě 1 části A přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v bodě 2 části A přílohy XIII.

3. Pokud označení balené potraviny uvádí povinné výživové údaje podle odstavce 1, mohou se v něm opakovat informace o energetické hodnotě a množství tuku, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

4. Odchylně od čl. 35 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 16 odst. 4, lze tyto údaje omezit na uvedení energetické hodnoty.

5. Aniž je dotčen článek 42 a odchylně od čl. 35 odst. 1, uvádějí-li se výživové údaje na označení produktů podle čl. 42 odst. 1, lze tyto údaje omezit na uvedení:

- a) energetické hodnoty nebo
- b) energetické hodnoty a množství tuku, nasycených mastných kyselin, cukrů a soli.

6. S cílem zohlednit význam údajů uvedených v odstavcích 2 až 5 tohoto článku pro informovanost spotřebitele může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 změnit seznamy uvedené v odstavcích 2 až 5 tohoto článku doplněním nebo odstraněním jednotlivých údajů.

Článek 30

Výpočet

1. Energetická hodnota se vypočítá pomocí převodních faktorů uvedených v příloze XIV.

2. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 přijmout převodní faktory pro vitaminy a minerální látky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII pro

účely přesnějšího výpočtu obsahu těchto vitaminů a minerálních látek v potravinách. Tyto převodní faktory se doplňují do přílohy XIV.

3. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin uvedené v čl. 29 odst. 1 až 5 se vztahují na potraviny ve stavu, v němž je prodávána.

Kde je to vhodné, mohou se tyto informace vztahovat na potraviny po úpravě, pokud jsou připojeny podrobné pokyny pro tuto úpravu a informace se týkají potraviny připravené ke spotřebě.

4. Uvedené hodnoty jsou průměrné hodnoty vycházející z jednotlivých případů z výsledků:

- a) analýzy výrobce dané potraviny;
- b) výpočtu s použitím známých nebo skutečných průměrných hodnot použitých složek nebo
- c) výpočtu s použitím obecně zjištěných a přijímaných údajů.

Komise může regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmou prováděcí pravidla pro jednotné provádění tohoto odstavce, pokud jde o přesnost uvedených hodnot, jako například rozdíl mezi uváděnými hodnotami a hodnotami zjištěnými při úřední kontrole.

Článek 31

Vyjádření v jednotkách na 100 g nebo 100 ml

1. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 29 odst. 1 až 5 se vyjadřují v měrných jednotkách uvedených v příloze XV.

2. Údaje o energetické hodnotě a obsahu živin podle čl. 29 odst. 1 až 5 se vyjadřují na 100 g nebo 100 ml.

3. Pokud se uvádějí údaje o vitamínech a minerálních látkách, vyjadřují se způsobem podle odstavce 2 a rovněž jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části A bodě 1 přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.

4. Kromě způsobu vyjádření uvedeného v odstavci 2 tohoto článku lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 29 odst. 1, 3, 4 a 5 podle okolností vyjádřit jako procentní podíl referenčních hodnot příjmu stanovených v části B přílohy XIII na 100 g nebo 100 ml.

Článek 32

Vyjádření údajů v přepočtu na jednu porci nebo na jednotku spotřeby

1. Energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 29 odst. 1 až 5 lze vyjádřit na jednu porci nebo jednotku spotřeby, pokud je to snadno srozumitelné pro spotřebitele a pokud je na etiketě

vyznačena velikost porce nebo jednotky spotřeby a je na ní uveden počet porcí nebo jednotek obsažených v balení, v těchto případech:

- a) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 31 odst. 2;
- b) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 31 odst. 3, pokud jde o obsah vitaminů a minerálů;
- c) navíc k vyjádření na 100 g nebo 100 ml, jak je uvedeno v čl. 31 odst. 4, nebo místo něho.

2. Odchylně od čl. 31 odst. 2 je v případech uvedených v čl. 29 odst. 3, 4 a 5 možné energetickou hodnotu a obsah živin nebo procentní podíl referenčních hodnot příjmu uvedené v části B přílohy XIII vyjádřit jen na jednu porci nebo jednotku spotřeby.

3. Porce nebo jednotka spotřeby se uvádějí v těsné blízkosti výživových údajů.

4. S cílem zajistit jednotné provádění, pokud jde o vyjadřování výživových údajů na jednu porci nebo jednotku spotřeby, a s cílem stanovit pro spotřebitele jednotný základ srovnání může Komise se zohledněním skutečného spotřebního chování spotřebitelů a výživových doporučení regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout pravidla pro vyjadřování na jednu porci nebo jednotku spotřeby pro určité skupiny potravin.

Článek 33

Uvádění údajů

1. Jednotlivé údaje uvedené v čl. 29 odst. 1 a 2 se musí nacházet ve stejném zorném poli. Uvádějí se společně ve srozumitelném formátu a tam, kde je to vhodné, v pořadí stanoveném v příloze XV.

2. Údaje uvedené v čl. 29 odst. 1 a 2 se uvádějí v tabulce s přiřazenými číselnými hodnotami, je-li dostatek místa. Při nedostatku místa se údaje uvedou v řadě za sebou.

3. Údaje uvedené v čl. 29 odst. 3 mohou být uváděny společně:

- a) v jiném zorném poli, než jaké je uvedeno v odstavci 1 tohoto článku, a
- b) v jiném formátu, než jak určuje odstavec 2 tohoto článku.

4. Údaje podle čl. 29 odst. 4 a 5 mohou být uvedeny v jiném formátu, než jak určuje odstavec 2 tohoto článku.

5. Jsou-li energetická hodnota nebo obsah živin ve výrobku zanedbatelné, lze informace o nich nahradit například prohlášením „Obsahuje zanedbatelné množství ...“ umístěným v těsné blízkosti výživových údajů, pokud jsou uvedeny.

S cílem zajistit jednotné provádění tohoto odstavce může Komise regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout pravidla týkající se energetické hodnoty a obsahu živin podle čl. 29 odst. 1 až 5, které lze považovat za zanedbatelné.

6. S cílem zajistit jednotné provádění, pokud jde o způsob uvádění výživových údajů ve formátu uvedeném v odstavcích 1 až 4 tohoto článku, může Komise regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout odpovídající prováděcí pravidla.

Článek 34

Další způsoby vyjadřování a uvádění údajů

1. Vedle způsobu vyjadřování údajů uvedených v čl. 31 odst. 2 a 4 a článku 32 a obchodní úpravy podle čl. 33 odst. 2 lze energetickou hodnotu a obsah živin podle čl. 29 odst. 1 až 5 vyjádřit jinými způsoby za využití grafického znázornění nebo symbolů doplňujících slovní nebo číselné vyjádření, jsou-li splněny tyto požadavky:

- a) neuvádějí spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;
- b) jejich cílem je usnadnit spotřebitelům pochopení příspěvku nebo významnosti potravin pro obsah energie a živin v jejich stravě;
- c) je prokázáno, že průměrný spotřebitel těmto způsobům vyjadřování nebo uvádění údajů rozumí, a
- d) pokud jde o jiné způsoby vyjadřování, vycházejí z harmonizovaných referenčních hodnot příjmu, nebo nejsou-li k dispozici, z obecně přijatých vědeckých doporučení o příjmu týkajících se energetické hodnoty a živin.

2. Členské státy mohou provozovatelům potravinářských podniků doporučit, aby používali jeden nebo více dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, o nichž se domnívají, že nejlépe splňují požadavky stanovené v odst. 1 písm. a) až d). Členské státy sdělí Komisi podrobnosti těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů.

3. Členské státy zajistí vhodné sledování dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů, které se používají na trhu na jejich území.

S cílem usnadnit sledování používání dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů mohou členské státy vyžadovat od provozovatelů potravinářských podniků, kteří na trh na jejich území uvádějí potraviny takto označené, aby příslušnému orgánu oznámili používání dalšího způsobu vyjadřování nebo uvádění údajů a poskytli mu příslušná odůvodnění týkající se splnění požadavků stanovených v odst. 1 písm. a) až d). V těchto případech lze rovněž vyžadovat informace o ukončení používání těchto dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění údajů.

4. Komise usnadňuje a organizuje výměnu informací mezi členskými státy, Komisí a zúčastněnými subjekty o záležitostech týkajících se používání jakýchkoli dalších způsobů vyjadřování nebo uvádění výživových údajů.

5. S ohledem na získané zkušenosti Komise do ... (*) předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o využívání dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů, o jejich vlivu na vnitřní trh a vhodnosti další harmonizace těchto způsobů vyjadřování a uvádění údajů. Členské státy za tímto účelem Komisi poskytnou důležité informace o používání těchto dalších způsobů vyjadřování a uvádění údajů na trhu na jejich území. Komise může k této zprávě připojit návrhy na úpravu příslušných předpisů Unie.

6. S cílem zajistit jednotné uplatňování tohoto článku přijme Komise regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 prováděcí pravidla k odstavcům 1, 3 a 4 tohoto článku.

KAPITOLA V

DOBROVOLNĚ POSKYTOVANÉ INFORMACE O POTRAVINÁCH

Článek 35

Platné požadavky

1. Jsou-li informace o potravinách uvedené v člancích 9 a 10 poskytovány dobrovolně, musí splňovat požadavky stanovené v kapitole IV oddílech 2 a 3 tohoto nařízení.

2. Pro informace o potravinách poskytované dobrovolně platí tyto požadavky:

- a) nesmějí uvádět spotřebitele v omyl, jak stanoví článek 7;
- b) nesmějí být nejednoznačné ani matoucí pro spotřebitele;
- c) musí být tam, kde je to vhodné, podloženy příslušnými vědeckými údaji.

(*) Osm let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Komise může regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 přijmout prováděcí pravidla o použití požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku, pokud jde o dobrovolné informace o možném a nezáměrném výskytu látek nebo produktů vyvolávajících alergie nebo nesnášenlivost v potravinách.

4. S cílem zajistit náležitou informovanost spotřebitelů v případech, kdy provozovatelé potravinářských podniků poskytují dobrovolné informace o potravinách různými způsoby, jež by mohly spotřebitele uvádět v omyl nebo vést k nejasnostem, může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 stanovit další případy poskytování dobrovolných informací o potravinách doplňující případ uvedený v odstavci 3 tohoto článku.

Článek 36

Způsob uvádění dobrovolně poskytovaných informací

Dobrovolně poskytované informace o potravinách nesmějí být uvedeny na úkor prostoru pro povinné informace o potravinách.

KAPITOLA VI

VNITROSTÁTNÍ OPATŘENÍ

Článek 37

Vnitrostátní opatření

1. V otázkách výslovně harmonizovaných tímto nařízením nesmějí členské státy přijímat ani zachovávat vnitrostátní opatření, pokud to právo Unie nepovoluje. Tato vnitrostátní opatření nesmějí působit překážky volného pohybu zboží.

2. Aniž je dotčen článek 38, mohou členské státy přijímat vnitrostátní opatření v otázkách, které nejsou výslovně harmonizovány tímto nařízením, za předpokladu, že jimi nezakáží, neztíží ani neomezí volný pohyb zboží, které je v souladu s tímto nařízením.

Článek 38

Vnitrostátní opatření pro další povinné údaje

1. Vedle povinných údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 a v článku 10 mohou členské státy postupem podle článku 43 přijmout opatření ukládající pro určité druhy nebo skupiny potravin povinnost uvádět další povinné údaje, je-li to opodstatněné alespoň jedním z těchto důvodů:

- a) ochrana veřejného zdraví;
- b) ochrana spotřebitele;
- c) předcházení podvodům;

d) ochrana práv průmyslového a obchodního vlastnictví, uvádění proveniencí, chráněného označení původu a předcházení nekalé soutěži.

2. Členské státy mohou použít odstavec 1 k zavedení opatření týkajících se povinného uvádění země původu nebo místa proveniencí potravin, pouze je-li prokázána spojitost mezi určitými vlastnostmi dané potraviny a jejím původem nebo proveniencí. Členské státy spolu s oznámením těchto opatření Komisi rovněž doloží, že většina spotřebitelů přikládá poskytnutí této informace značný význam.

Článek 39

Mléko a mléčné výrobky

Členské státy mohou přijmout opatření odchylná se od čl. 9 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 v případě mléka a mléčných výrobků v obchodní úpravě v podobě skleněných lahví určených k opakovanému použití.

Znění těchto opatření sdělí bez odkladu Komisi.

Článek 40

Alkoholické nápoje

Až do přijetí předpisů Unie uvedených v čl. 16 odst. 4 mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření pro uvádění složek v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % objemových alkoholu.

Článek 41

Vyjádření čistého množství

Neexistují-li předpisy Unie podle čl. 23 odst. 2 pro vyjadřování čistého množství určitých potravin jinak než způsobem uvedeným v čl. 23 odst. 1, mohou členské státy zachovat vnitrostátní opatření přijatá před ... (*).

Členské státy uvědomí Komisi o těchto opatřeních do ... (**). Komise na ně upozorní ostatní členské státy.

Článek 42

Vnitrostátní opatření pro nebalené potraviny

1. Jsou-li potraviny nabízeny k prodeji konečnému spotřebiteli nebo zařízením společného stravování nebalené nebo jsou-li

baleny v místě prodeje na žádost spotřebitele nebo baleny do hotového balení pro přímý prodej,

a) je poskytnutí údajů stanovených v čl. 9 odst. 1 písm. c) povinné;

b) není poskytnutí dalších údajů uvedených v čl. 9 a 10 povinné, pokud členské státy nepřijmou opatření vyžadující uvedení některých nebo všech těchto údajů nebo jejich částí.

2. Členské státy mohou přijmout opatření pro způsob poskytování údajů nebo jejich částí podle odstavce 1 a případně pro způsob jejich vyjadřování a uvádění.

3. Členské státy bez odkladu sdělí Komisi znění opatření uvedených v odst. 1 písm. b) a odstavci 2.

Článek 43

Postup oznamování

1. Odkazuje-li se na tento článek, oznámí členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, předem Komisi a ostatním členským státům zamýšlená opatření a odůvodní je.

2. Komise konzultuje Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat zřízený čl. 58 odst. 1 nařízení (ES) č. 178/2002, pokud považuje tyto konzultace za užitečné nebo pokud o to požádá některý členský stát.

3. Členský stát, který považuje za nezbytné přijmout nové právní předpisy o poskytování informací o potravinách, může zamýšlená opatření přijmout až po uplynutí tří měsíců od oznámení uvedeného v odstavci 1 za předpokladu, že neobdržel záporné stanovisko Komise.

4. Je-li stanovisko Komise záporné, zahájí Komise před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 3 tohoto článku regulativní postup podle čl. 46 odst. 2 s cílem stanovit, zda zamýšlená opatření mohou být provedena, pokud je to třeba, po provedení vhodných změn.

5. Na opatření, která podléhají postupu oznamování podle tohoto článku, se nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti⁽¹⁾.

(*) Den vstupu tohoto nařízení v platnost.

(**) Tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.

(1) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

KAPITOLA VII

PROVÁDĚCÍ, POZMĚŇOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 44

Změny příloh

K zohlednění technického pokroku, vědeckého vývoje, zdraví spotřebitelů nebo potřeby spotřebitelů být informováni a s výhradou ustanovení čl. 10 odst. 2 a čl. 21 odst. 2 o změnách příloh II a III může Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 a za podmínek stanovených v člancích 50 a 51 měnit přílohy tohoto nařízení.

Článek 45

Přechodné období a den použitelnosti prováděcích opatření nebo aktů v přenesené pravomoci

1. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, Komise při výkonu pravomocí svěřených jí na základě tohoto nařízení k přijímání opatření regulativním postupem podle čl. 46 odst. 2 nebo prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s články 49 až 52:

- a) stanoví přiměřené přechodné období pro použití nových opatření, během něhož je možné uvádět na trh potraviny s etiketami, které nová opatření nedodržují, a po němž se zásoby těchto potravin, které byly uvedeny na trh před skončením přechodného období, mohou nadále prodávat až do vyčerpání zásob, a
- b) zajistí, aby se tato opatření použila vždy od 1. dubna kalendářního roku.

2. Odstavec 1 se nepoužije v naléhavých případech, v nichž je účelem opatření uvedených ve zmíněném odstavci ochrana lidského zdraví.

Článek 46

Výbor

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 47

Změny nařízení (ES) č. 1924/2006

V článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Výživové označování výrobků, u nichž je uvedeno výživové nebo zdravotní tvrzení, je povinné s výjimkou obecně zaměřené reklamy. Poskytované údaje musí obsahovat údaje vymezené v čl. 29 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2011 ze dne ... o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (*). Týká-li se výživové nebo zdravotní tvrzení živiny uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení (EU) č. .../2011, musí být její obsah uveden v souladu s články 30 až 33 zmíněného nařízení.

Ve stejném zorném poli jako výživové označení musí být uvedeno množství látky nebo látek, k nimž se vztahuje výživové nebo zdravotní tvrzení, jež se neobjevuje ve výživovém označení, vyjádřené v souladu s články 30, 31 a 32 nařízení (EU) č. .../2011. Měrné jednotky použité k vyjádření množství látky musí být vhodné pro jednotlivé dotčené látky.

(*) Úř. věst. L ...“

Článek 48

Změny nařízení (ES) č. 1925/2006

V článku 7 nařízení (ES) č. 1925/2006 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výživové označování výrobků, do kterých byly přidány vitaminy a minerální látky a na něž se vztahuje toto nařízení, je povinné. Poskytované údaje musí obsahovat informace podle čl. 29 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../2011 ze dne ... o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (*) celkové množství obsažených vitaminů a minerálních látek v okamžiku jejich přidání do potraviny.

(*) Úř. věst. L ...“

Článek 49

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 29 odst. 6, čl. 30 odst. 2, čl. 35 odst. 4 a v článku 44 je svěřena Komisi na dobu pěti let od ... (*). Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději šest měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhé období, pokud je Evropský parlament nebo Rada nezruší v souladu s článkem 50.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise bez odkladu oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

(*) Den vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v člancích 50 a 51.

4. V naléhavých případech, kdy je to z důvodu vzniku nového vážného rizika pro lidské zdraví nezbytné, se na akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 52 použije postup stanovený v čl. 10 odst. 2 a čl. 21 odst. 2.

Článek 50

Zrušení přenesení pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 10 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 13 odst. 5, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 2, čl. 23 odst. 2, čl. 29 odst. 6, čl. 30 odst. 2, čl. 35 odst. 4 a v článku 44 kdykoli zrušit.

2. Orgán, který zahájil vnitřní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, uvědomí v přiměřené lhůtě před přijetím konečného rozhodnutí druhý orgán a Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno, a možné důvody tohoto zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 51

Námitky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení.

Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

2. Pokud Evropský parlament ani Rada ve lhůtě uvedené v odstavci 1 námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, bude akt zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém úmyslu námitky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nestoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky

ve lhůtě uvedené v odstavci 1. Orgán, který vyslovuje proti aktu v přenesené pravomoci námitku, je odůvodní.

Článek 52

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a použijí se, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 3.

2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci přijatém podle tohoto článku zaslaném Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci přijatém podle tohoto článku vyslovit námitky postupem uvedeným v článku 51. V takovém případě není akt nadále použitelný. Orgán, který vyslovuje námitku proti aktu v přenesené pravomoci, ji odůvodní.

Článek 53

Zrušení

1. Směrnice 87/250/EHS, 90/496/EHS, 1999/10/ES, 2000/13/ES, 2002/67/ES, 2008/5/ES a nařízení (ES) č. 608/2004 se zrušují s účinkem ode dne ... (*).

2. Odkazy na zrušené právní předpisy se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 54

Přechodná opatření

1. Potravin y uvedené na trh nebo opatřené etiketou před ... (**), které nejsou v souladu s požadavky tohoto nařízení, sm ějí být uvád ěny na trh do vyčerpání zásob.

Potravin y uvedené na trh nebo opatřené etiketou před ... (***) , které nejsou v souladu s požadavkem stanoveným v čl. 9 odst. 1 písm. l) tohoto nařízení, sm ějí být uvád ěny na trh do vyčerpání zásob.

2. V období mezi ... (**) a ... (***) musí být dobrovolně uvád ěné výživové údaje v souladu s články 29 až 34.

3. Odchyln ě od směrnice 90/496/EHS, od článku 7 nařízení (ES) č. 1924/2006 a od čl. 7 odst. 3 nařízení (ES) č. 1925/2006 mohou být potraviny opatřené etiketou podle článků 29 až 34 tohoto nařízení uvád ěny na trh do ... (**).

(*) Tři roky po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(**) První den měsíce po uplynutí tří let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(***) První den měsíce po uplynutí pěti let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 55

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne ... (*), s výjimkou čl. 9 odst. 1 písm. l), jenž se použije ode dne ... (**).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ....

*Za Evropský parlament
předseda*

...

*Za Radu
předseda*

...

_____

(*) První den měsíce po uplynutí tří let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(**) První den měsíce po uplynutí pěti let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

PŘÍLOHA I

ZVLÁŠTNÍ DEFINICE

uvedené v čl. 2 odst. 4

1. „Výživovými údaji“ nebo „výživovým označením“ se rozumějí informace:
  - a) o energetické hodnotě nebo
  - b) o energetické hodnotě a jedné nebo více následujících živinách a jejich konkrétně uvedených složkách:
    - tuky (nasycené mastné kyseliny, transmastné kyseliny, mononenasycené mastné kyseliny, polynenasycené mastné kyseliny),
    - sacharidy (cukry, polyalkoholy, škroby),
    - sůl,
    - vláknina,
    - bílkoviny,
    - veškeré vitaminy nebo minerální látky uvedené na seznamu v části A bodě 1 přílohy XIII, které jsou přítomné ve významných množstvích vymezených v části A bodě 2 přílohy XIII;
2. „tuky“ se rozumějí veškeré lipidy, včetně fosfolipidů;
3. „nasycenými mastnými kyselinami“ se rozumějí mastné kyseliny, které neobsahují dvojnou vazbu;
4. „transmastnými kyselinami“ se rozumějí mastné kyseliny s nejméně jednou nekonjugovanou dvojnou vazbou uhlík-uhlík v transkonfiguraci (tj. oddělenou nejméně jednou methylenovou skupinou);
5. „mononenasycenými mastnými kyselinami (monoenovými mastnými kyselinami)“ se rozumějí mastné kyseliny s jednou dvojnou cis-vazbou;
6. „polynenasycenými mastnými kyselinami (polyenovými mastnými kyselinami)“ se rozumějí mastné kyseliny se dvěma nebo více dvojnými vazbami oddělenými nejméně jednou cis, cis-methylenovou skupinou;
7. „sacharidy“ se rozumějí všechny sacharidy, které jsou metabolizovány v lidském organismu, včetně polyalkoholů;
8. „cukry“ se rozumějí všechny monosacharidy a disacharidy přítomné v potravě, s výjimkou polyalkoholů;
9. „polyalkoholy“ se rozumějí alkoholy obsahující více než dvě hydroxylové skupiny;
10. „bílkovinami“ se rozumí obsah bílkovin vypočtený podle vzorce:
$$\text{bílkovina} = \text{množství celkového dusíku podle Kjeldahla} \times 6,25;$$
11. „solí“ se rozumí obsah ekvivalentu soli vypočtený podle vzorce: $\text{sůl} = \text{sodík} \times 2,5;$
12. „vlákninou“ se rozumějí uhlovodíkové polymery s třemi nebo více monomerními jednotkami, které nejsou tráveny ani vstřebávány v tenkém střevě lidského organismu a náležejí do těchto kategorií:
  - jedlé uhlovodíkové polymery přirozeně se vyskytující v přijímané potravě,
  - jedlé uhlovodíkové polymery, které byly získány z potravinových surovin fyzikálními, enzymatickými nebo chemickými prostředky a které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky,
  - jedlé syntetické uhlovodíkové polymery, které mají prospěšný fyziologický účinek prokázaný obecně uznávanými vědeckými poznatky;
13. „průměrnou hodnotou“ se rozumí hodnota, která nejlépe vyjadřuje množství určité živiny obsažené v dané potravě s ohledem na výkyvy v průběhu roku, spotřebitelské zvyklosti a jiné faktory, které mohou způsobit kolísání skutečných hodnot.

PŘÍLOHA II

LÁTKY NEBO PRODUKTY VYVOLÁVAJÍCÍ ALERGIE NEBO NESNÁŠENLIVOST

1. Obiloviny obsahující lepek, konkrétně: pšenice, žito, ječmen, oves, špalda, kamut nebo jejich hybridní odrůdy a výrobky z nich, kromě:
  - a) glukózových sirupů na bázi pšenice, včetně dextrózy⁽¹⁾;
  - b) maltodextrinů na bázi pšenice⁽¹⁾;
  - c) glukózových sirupů na bázi ječmene;
  - d) obilovin použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu.
2. Koryši a výrobky nich.
3. Vejce a výrobky z nich.
4. Ryby a výrobky z nich, kromě:
  - a) rybí želatiny použité jako nosič vitaminových nebo karotenoidních přípravků;
  - b) rybí želatiny nebo vyziny použité jako čířící prostředek u piva a vína.
5. Jádra podzemnice olejné (arašídy) a výrobky z nich.
6. Sójové boby a výrobky z nich, kromě:
  - a) zcela rafinovaného sójového oleje a tuku⁽¹⁾;
  - b) přírodní směsi tokoferolů (E306), přírodního d-alfa tokoferolu, přírodního d-alfa-tokoferol-acetátu, přírodního d-alfa-tokoferol-sukcinátu ze sóji;
  - c) fytosterolů a esterů fytosterolů získaných z rostlinných olejů ze sóji;
  - d) esteru rostlinného stanolu vyrobeného ze sterolů z rostlinného oleje ze sóji.
7. Mléko a výrobky z něj (včetně laktózy), kromě:
  - a) syrovátky použité k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu;
  - b) laktitolu.
8. Skořápkové plody, konkrétně: mandle (*Amygdalus communis* L.), lískové ořechy (*Corylus avellana*), vlašské ořechy (*Juglans regia*), kešu ořechy (*Anacardium occidentale*), pekanové ořechy (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), para ořechy (*Bertholletia excelsa*), pistácie (*Pistacia vera*), makadamie (*Macadamia ternifolia*) a výrobky z nich, kromě ořechů použitých k výrobě alkoholických destilátů, včetně ethanolu zemědělského původu.
9. Celer a výrobky z něj.
10. Hořčice a výrobky z ní.
11. Sezamová semena a výrobky z nich.

⁽¹⁾ A výrobky z nich, pokud zpracování, kterým prošly, nezvyšuje úroveň alergie, kterou úřad stanovil pro příslušný základní produkt.

-
12. Oxid siřičitý a siřičitany v koncentracích vyšších než 10 mg/kg nebo 10 mg/l, vyjádřeno jako celkový SO₂, které se propočítají pro výrobky určené k přímé spotřebě nebo ke spotřebě po rekonstituování podle pokynů výrobce.
  13. Vlčí bob (lupina) a výrobky z něj.
  14. Měkkýši a výrobky z nich.
-

PŘÍLOHA III

POTRAVINY, JEJICHŽ OZNAČENÍ MUSÍ OBSAHOVAT JEDEN NEBO VÍCE DALŠÍCH ÚDAJŮ

Druh nebo skupina potravin	Údaje
1. Potraviny balené v některých plynech	
1.1 Potraviny, jejichž trvanlivost byla prodloužena pomocí balicích plynů povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„baleno v ochranné atmosféře“
2. Potraviny obsahující sladidla	
2.1 Potraviny obsahující sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„se sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.2 Potraviny obsahující přidaný cukr nebo cukry i sladidlo nebo sladidla povolená podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“; tento údaj se připojí k názvu potraviny
2.3 Potraviny obsahující aspartam nebo sůl aspartamoacesulfanu, povolené podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„obsahuje zdroj fenylalaninu“
2.4 Potraviny obsahující více než 10 % přidaných polyalkoholů povolených podle nařízení (ES) č. 1333/2008	„nadměrná konzumace může vyvolat projímavé účinky“
3. Potraviny obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl	
3.1 Cukrovinky nebo nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 100 mg/kg nebo 10 mg/l nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici“ se připojí bezprostředně za seznam složek, pokud není výraz „lékořice“ již uveden v seznamu složek nebo v názvu dané potraviny. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.2 Cukrovinky obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 4 g/kg nebo vyšší v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
3.3 Nápoje obsahující glycyrrhizovou kyselinu nebo její amonnou sůl v koncentraci 50 mg/l nebo vyšší nebo v koncentraci 300 mg/l nebo vyšší v případě nápojů obsahujících více než 1,2 % obj. alkoholu ⁽¹⁾ v důsledku přidání této látky jako takové (těchto látek jako takových) nebo přidání lékořice lysé (<i>Glycyrrhiza glabra</i>)	Údaj „obsahuje lékořici – osoby s vysokým krevním tlakem by se měly vyvarovat nadměrné spotřeby“ se připojí bezprostředně za seznam složek. Není-li uveden seznam složek, připojí se tento údaj k názvu dané potraviny.
4. Nápoje s vysokým obsahem kofeinu nebo potraviny obsahující přidaný kofein	
4.1 Nápoje, s výjimkou nápojů na bázi kávy, čaje nebo kávového či čajového extraktu a s názvem obsahujícím slova „káva/kávový“ nebo „čaj/čajový“, které: <ul style="list-style-type: none"> — jsou určeny ke spotřebě bez úpravy a obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l, nebo — jsou v koncentrované nebo sušené formě a po obnovení obsahují kofein z jakéhokoli zdroje v množství vyšším než 150 mg/l 	Údaj „vysoký obsah kofeinu – není vhodné pro děti a těhotné ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název nápoje, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.

Druh nebo skupina potravin	Údaje
4.2 Potraviny jiné než uvedené v bodě 4.1, do kterých je kofein přidáván k výživovému nebo fyziologickému účelu	Údaj „přidaný kofein – není vhodné pro děti a těhotné ženy“ se uvede ve stejném zorném poli jako název produktu, za nímž v závorkách následuje odkaz na obsah kofeinu vyjádřený v mg na 100 g/ml v souladu s čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení. V případě doplňků stravy se obsah kofeinu vyjadřuje na jednu porci doporučenou na označení pro denní spotřebu.

5. Potraviny s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanoly nebo estery fytostanolů

5.1 Potraviny nebo složky potravin s přidanými fytosteroly, estery fytosterolů, fytostanoly nebo estery fytostanolů	<ol style="list-style-type: none"> 1) „s přidanými rostlinnými steroly“ nebo „s přidanými rostlinnými stanoly“ ve stejném zorném poli jako název dané potraviny; 2) množství přidaných fytosterolů, esterů fytosterolů, fytostanolů nebo esterů fytostanolů (vyjádřeno v procentech nebo v gramech volných rostlinných sterolů / rostlinných stanolů na 100 g nebo 100 ml potraviny); tento údaj se uvede v seznamu složek; 3) údaj, že potravina je určena výhradně pro osoby, které si přejí snížit hladinu cholesterolu v krvi; 4) údaj, že pacienti užívající léky na snížení hladiny cholesterolu by měli výrobek konzumovat pod lékařským dohledem; 5) snadno viditelný údaj, že potravina nemusí být vhodná pro výživu těhotných a kojících žen a dětí ve věku do pěti let; 6) doporučení, aby byla potravina používána jako součást vyvážené a pestré stravy, k níž patří pravidelná konzumace ovoce a zeleniny přispívající k zachování hladiny karotenoidů; 7) informace nacházející se ve stejném zorném poli jako údaj vyžadovaný výše uvedeným bodem 3, že by spotřeba přidaných rostlinných sterolů či rostlinných stanolů neměla překročit 3 g/den; 8) definice jedné porce dané potraviny nebo složky potravin (přednostně v g nebo ml) s údajem o množství rostlinných sterolů či rostlinných stanolů obsažených v každé porci.
---	--

(¹) Tato hladina se vztahuje na výrobky určené k přímé spotřebě nebo výrobky rekonstituované podle pokynů výrobců.

PŘÍLOHA IV

DEFINICE VÝŠKY MALÉHO PÍSMENE „x“

Výška malého písmene „x“

Vysvětlivky

1	Akcentová dotažnice
2	Verzálková dotažnice
3	Střední dotažnice
4	Základní dotažnice
5	Dolní dotažnice
6	Výška malého písmene „x“
7	Velikost písma

PŘÍLOHA V

POTRAVINY, KTERÉ JSOU OSVOBOZENY OD POŽADAVKU NA POVINNÉ VÝŽIVOVÉ ÚDAJE

1. Nezpracované produkty obsahující jedinou složku nebo skupinu složek.
2. Produkty zpracované pouze zráním, které obsahují jedinou složku nebo skupinu složek.
3. Vody určené k lidské spotřebě, včetně vod bez přidání složek jiných, než jsou oxid uhličitý nebo aroma.
4. Byliny, koření nebo jejich směsi.
5. Sůl a náhražky soli.
6. Stolní sladidla.
7. Výrobky, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/4/ES ze dne 22. února 1999 o kávových a cikorkových extraktech ⁽¹⁾, celá nebo mletá kávová zrna a celá nebo mletá kávová zrna bez kofeinu.
8. Bylinné a ovocné čaje, čaj, čaj bez kofeinu, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt, instantní nebo rozpustný čaj nebo čajový extrakt bez kofeinu, které neobsahují jiné přidané složky než aroma, která nemění výživovou hodnotu čaje.
9. Kvasné octy a náhražky octa, včetně octů, jejichž jedinými přidanými složkami jsou aroma.
10. Aroma.
11. Potravinářské přídatné látky.
12. Pomocné látky.
13. Potravinářské enzymy.
14. Želatina.
15. Želírující složky.
16. Kvasnice.
17. Žvýkačky.
18. Potraviny v obalech nebo nádobách, jejichž největší plocha je menší než 25 cm².
19. Potraviny dodávané výrobcem v malých množstvích přímo konečnému spotřebiteli nebo do místních maloobchodů přímo zásobujících konečného spotřebitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 26.

PŘÍLOHA VI

NÁZEV POTRAVINY A ZVLÁŠTNÍ PRŮVODNÍ ÚDAJE

ČÁST A — POVINNÉ ÚDAJE PŘIPOJENÉ K NÁZVU POTRAVINY

- Název potraviny musí obsahovat údaje o jejím fyzikálním stavu nebo o určitém způsobu úpravy potraviny (např. v prášku, zbavená vody vymrazením, rychle zmrazená, koncentrovaná, uzená) nebo k němu musí být tyto údaje připojeny ve všech případech, kdy by opomenutí těchto informací mohlo uvést kupujícího v omyl.
- Název potraviny, která byla před prodejem zmrazena a je prodávána v rozmrazeném stavu, je třeba doplnit označením „rozmrazeno“.
- Na potravinách ošetřených ionizujícím zářením se uvede jeden z těchto údajů:
„ozářeno“ nebo „ošetřeno ionizujícím zářením“ a jiné údaje stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/2/ES ze dne 22. února 1999 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se potravin a složek potravin ošetřovaných ionizujícím zářením ⁽¹⁾.
- Označení potraviny, v níž byla některá součást nebo složka, jejíž běžné použití nebo přirozený výskyt spotřebitel předpokládá, nahrazena jinou součástí či složkou, musí obsahovat vedle seznamu složek jednoznačný údaj o součásti či složce, jež byla pro částečné nebo úplné nahrazení použita.

ČÁST B — ZVLÁŠTNÍ POŽADAVKY NA OZNAČENÍ „MLETÉ MASO“

- Kritéria složení kontrolovaná na základě denního průměru:

	Obsah tuku	Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽¹⁾
— mleté maso libové	≤ 7 %	≤ 12 %
— mleté maso čistě hovězí	≤ 20 %	≤ 15 %
— mleté maso obsahující vepřové maso	≤ 30 %	≤ 18 %
— mleté maso ostatních druhů	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8.

- Vedle požadavků stanovených v kapitole IV oddíle V přílohy III nařízení (ES) č. 853/2004 se v označení uvedou tyto výroky:
— „obsah tuku v procentech ≤ ... %“,
— „poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ≤ ... %“.
- Členské státy mohou povolit uvedení mletého masa, které neodpovídá kritériím stanoveným v bodě 1 této části, na vnitrostátní trh pod vnitrostátním označením, které nelze zaměnit s označeními stanovenými v čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 853/2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 66, 13.3.1999, s. 16.

PŘÍLOHA VII

UVÁDĚNÍ A POJMENOVÁNÍ SLOŽEK

ČÁST A – ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O UVÁDĚNÍ SLOŽEK SEŘAZENÝCH SESTUPNĚ PODLE HMOTNOSTI

Skupina složek	Ustanovení týkající se uvádění hmotnosti
1. Přidaná voda a těkavé látky	Uvádějí se v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti v konečném výrobku. Množství vody přidané do potravin jako složka se vypočítá odečtením celkového množství ostatních použitých složek od celkového množství konečného výrobku. Toto množství vody se nemusí brát v úvahu, pokud v konečném výrobku nepřesahuje 5 % hmotnostních. Tato výjimka se nevztahuje na nezpracované potraviny.
2. Složky používané v koncentrované nebo sušené podobě a rekonstituované během výroby	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu v pořadí podle jejich hmotnosti stanovené před koncentrací nebo sušením.
3. Složky koncentrovaných nebo sušených potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody	Tyto složky mohou být uvedeny v pořadí podle jejich poměru v rekonstituovaném výrobku, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „složky rekonstituovaného výrobku“ nebo „složky hotového výrobku“.
4. Směsi ovoce, zeleniny nebo hub použitých jako složky potravin, ve kterých výrazně nepřevládá hmotnostní podíl žádné ze složek směsi a podíly složek se mohou měnit	Tyto složky smějí být uvedeny v seznamu složek společně pod označením „ovoce“, „zelenina“ nebo „houby“, s dovětkem „v různém poměru“, po němž bezprostředně následuje seznam přítomného ovoce, zeleniny nebo hub. V takovém případě se směs uvede v seznamu složek v souladu s čl. 18 odst. 1 v pořadí podle celkové hmotnosti přítomného ovoce, zeleniny nebo hub.
5. Směsi koření nebo bylin, ve kterých hmotnostní podíl žádného z nich výrazně nepřevládá	Tyto složky smějí být uvedeny v různém pořadí, pokud je spolu se seznamem složek uveden např. výraz „v proměnlivém poměru“.
6. Složky tvořící méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být uvedeny v různém pořadí za ostatními složkami.
7. Složky, které jsou podobné nebo vzájemně zastupitelné a mohou být použity při výrobě nebo přípravě potravin, aniž by se změnilo její složení, povaha nebo její vnímaná hodnota, a které tvoří méně než 2 % konečného výrobku	Tyto složky mohou být označeny v seznamu složek výrazem „obsahuje ... a/nebo ...“, pokud alespoň jedna z nejvýše dvou složek je přítomna v konečném výrobku. Toto ustanovení se nepoužije pro potravinářské přídatné látky nebo složky uvedené v části C této přílohy ani pro látky nebo produkty způsobující alergie nebo nesnášenlivost uvedené v příloze II.

ČÁST B – OZNAČENÍ URČITÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY NAMÍSTO JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU

Aniž je dotčen článek 21, mohou být složky, které náležejí do jedné ze skupin potravin uvedených níže a jsou součástí jiné potravin, označeny názvem této skupiny namísto svého specifického názvu.

Definice skupiny potravin	Pojmenování
1. Rafinované oleje kromě olivového oleje	„Olej“ spolu s <ul style="list-style-type: none"> — přidavným jménem „rostlinný“, popřípadě „živočišný“, nebo — uvedením jeho konkrétního rostlinného nebo živočišného původu.

Definice skupiny potravin	Pojmenování
	Pokud není množství nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin uvedeno ve výživových údajích, musí se k údajům o ztuženém oleji připojit příslovce „plně“ nebo „částečně ztužený“.
2. Rafinované tuky	„Tuk“ spolu s — přídatným jménem „rostlinný“, popřípadě „živočišný“, nebo — uvedením jeho konkrétního rostlinného nebo živočišného původu. Pokud není množství nasycených mastných kyselin a transmastných kyselin uvedeno ve výživových údajích, musí se k údajům o ztuženém oleji připojit příslovce „plně“ nebo „částečně ztužený“.
3. Směsi mouky ze dvou nebo více druhů obilí	„Mouka“ s následným výčtem druhů obilí, ze kterých byla vyrobena, uvedených v sestupném pořadí podle hmotnosti
4. Škroby a škroby modifikované fyzikálním způsobem nebo enzymy	„Škrob“
5. Všechny druhy ryb, kde ryba tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh ryby	„Ryby“
6. Všechny druhy sýrů, kde sýr nebo směs sýrů tvoří složku jiné potraviny, a pokud název a obchodní úprava takové potraviny neodkazují na konkrétní druh sýra	„Sýr“
7. Všechna koření představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Koření“ nebo „směs koření“
8. Všechny byliny nebo části bylin představující nejvýše 2 % hmotnostní potraviny	„Byliny“ nebo „směs bylin“
9. Všechny druhy klovatinových přípravků používaných při výrobě žvýkačkové báze	„Žvýkačková báze“
10. Všechny druhy strouhanky z pečených obilných výrobků	„Strouhanka“
11. Všechny druhy sacharózy	„Cukr“
12. Bezvodá dextróza a monohydrát dextrózy	„Dextróza“
13. Škrobový sirup a sušený škrobový sirup	„Škrobový sirup“
14. Všechny druhy mléčných bílkovin (kaseiny, kaseináty a syrovátkové bílkoviny) a jejich směsi	„Mléčné bílkoviny“
15. Lisované, expelované nebo rafinované kakaové máslo	„Kakaové máslo“
16. Všechny druhy vína, na něž se vztahuje příloha XIb nařízení (ES) č. 1234/2007	„Vino“

Definice skupiny potravin			Pojmenování
17. Kosterní svalovina ⁽¹⁾ druhů savců a ptáků uznaných za vhodné k lidské spotřebě, s přirozeně obsaženou nebo přilehlou tkání, pokud celkový obsah tuku a pojivové tkáně nepřekračuje níže uvedené hodnoty a pokud maso tvoří složku jiné potraviny. Nejvyšší obsah tuku a pojivové tkáně pro složky označené termínem „... maso“			„maso“ a název (názevy) ⁽²⁾ živočišného druhu, z něhož pochází
Druh	Obsah tuku	Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase ⁽³⁾	
— Savci (kromě králíků a prasat) a směsi živočišných druhů s převahou savců	25 %	25 %	
— Prasata	30 %	25 %	
— Ptáci a králíci	15 %	10 %	
<p>Jsou-li tyto hodnoty nejvyššího obsahu překročeny, avšak všechna ostatní kritéria definice „masa“ jsou splněna, musí být obsah „... masa“ odpovídajícím způsobem snižen a v seznamu složek musí být kromě výrazu „... maso“ uvedena přítomnost tuku nebo pojivové tkáně.</p> <p>Výrobky, na něž se vztahuje definice pro „strojně oddělené maso“, jsou z působnosti této definice vyňaty.</p>			
18. Všechny typy výrobků, na něž se vztahuje definice „strojně oddělené maso“.			„strojně oddělené maso“ a název (názevy) ⁽²⁾ živočišného druhu, z něhož toto maso pochází
<p>⁽¹⁾ Bránice a žvýkácí svaly jsou součástí kosterní svaloviny, zatímco srdce, jazyk, svalovina hlavy (jiná než žvýkácí svaly), karpální svalovina, svalovina hlezenního kloubu a ocasu jsou vyňaty.</p> <p>⁽²⁾ Pro označování v angličtině může být toto označení nahrazeno obecným názvem masa daného druhu zvířat.</p> <p>⁽³⁾ Poměr obsahu kolagenu a bílkovin v mase se vyjadřuje jako procentní podíl kolagenu v bílkovinách obsažených v mase. Obsahem kolagenu se rozumí obsah hydroxyprolinu vynásobený koeficientem 8.</p>			

ČÁST C – POJMENOVÁNÍ NĚKTERÝCH SLOŽEK NÁZVEM SKUPINY, DO KTERÉ SLOŽKY PATŘÍ, S NÁSLEDNÝM UVEDENÍM JEJICH SPECIFICKÉHO NÁZVU NEBO ČÍSLA E

Aniž je dotčen článek 21, musí být potravinářské přídatné látky a potravinářské enzymy neuvedené v čl. 20 písm. b) a náležející do jedné ze skupin uvedených v této části označeny názvem této skupiny, po kterém následuje jejich specifický název nebo případně jejich číslo E. Pokud určitá složka náleží do více skupin, uvede se skupina, která odpovídá její hlavní funkci v dané potravíně.

Antioxidant	Látka zlepšující mouku
Balící plyn	Lešticí látka
Barvivo	Modifikovaný škrob ⁽¹⁾
Emulgátor	Sladidlo
Konzervant	Odpěňovač
Kypřicí látka	Pěnotvorná látka
Kyselina	Plnidlo
Látka zvýrazňující chuť a vůni	Protispěková látka

⁽¹⁾ Nevyžaduje se uvedení specifického názvu nebo čísla E.

Regulátor kyselosti	Zahušřovadlo
Sekvestrant	Zpevňující látka
Stabilizátor	Zvlhčující látka
Tavicí soli ⁽¹⁾	Želírující látka

ČÁST D – POJMENOVÁNÍ AROMAT V SEZNAMU SLOŽEK

1. Aromata musí být pojmenována výrazem „aroma (aromata)“ nebo přesnějším názvem nebo popisem daného aromatu.
2. Chinin nebo kofein, pokud jsou používány jako aromata při výrobě nebo přípravě potravin, se uvedou pod svým zvláštním označením na seznamu složek bezprostředně za slovem „aromatizováno“.
3. Slovo „přírodní“ nebo jiné slovo mající v podstatě stejný význam může být použito pouze pro aromata, jejichž aromatická složka obsahuje výhradně aromatické látky, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1334/2008, nebo aromatické přípravky, jak jsou vymezeny v čl. 3 odst. 2 písm. d) uvedeného nařízení.
4. Pokud název aroma obsahuje odkaz na rostlinný nebo živočišný charakter nebo původ látek, které obsahuje, nesmí být slovo „přírodní“ nebo jakékoli jiné slovo mající v podstatě stejný význam použito, pokud nebyla aromatická složka izolována vhodnými fyzikálními postupy, enzymovými nebo mikrobiálními postupy nebo tradičními způsoby přípravy potravin výhradně nebo téměř výhradně z dané potravin nebo daného zdroje aromatu.

ČÁST E – POJMENOVÁNÍ SMĚSNÝCH SLOŽEK

1. Směsná složka může být zařazena do seznamu složek pod vlastním pojmenováním, pokud tak stanoví právní předpisy nebo pokud je dlouhodobě užívané, podle celkové hmotnosti složek a za předpokladu, že bezprostředně následuje výčet jejích vlastních složek.
2. Aniž je dotčen článek 21, není seznam složek u směsných složek povinný,
  - a) pokud je složení směsné složky stanoveno v platných předpisech Unie a pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku; toto ustanovení se však nepoužije pro potravinářské přídatné látky, s výhradou čl. 20 písm. a) až d), nebo
  - b) u směsných složek sestávajících ze směsi koření nebo bylin, pokud směsná složka tvoří méně než 2 % konečného výrobku, s výjimkou potravinářských přídatných látek, s výhradou čl. 20 písm. a) až d), nebo
  - c) pokud je směsná složka potravinou, u níž předpisy Unie nepožadují uvedení seznamu složek.

⁽¹⁾ Pouze pro tavené sýry a výrobky z tavených sýrů.

PŘÍLOHA VIII

UVEDENÍ MNOŽSTVÍ SLOŽEK

1. Uvedení množství se nevyžaduje:
  - a) u složky nebo skupiny složek:
    - i) jejichž čistá hmotnost po odkapání je uvedena v souladu s bodem 5 přílohy IX nebo
    - ii) jejichž množství již musí být na etiketě uváděno podle předpisů Unie nebo
    - iii) jež jsou použity v malém množství pro účely aromatizování nebo
    - iv) které nejsou takové povahy, aby jejich uvedení v názvu potraviny mělo vliv na volbu spotřebitele v zemi prodeje, neboť rozdílné množství není podstatné pro charakterizaci potraviny nebo potravinu neodlišuje od podobných potravin, nebo
  - b) pokud zvláštní předpisy Unie přesně stanoví množství složky nebo skupiny složek, aniž by stanovily jeho uvádění na etiketě, nebo
  - c) v případech uvedených v části A bodech 4 a 5 přílohy VII.
2. Ustanovení čl. 22 odst. 1 písm. a) a b) se nepoužije v případě:
  - a) složky nebo skupiny složek, na něž se vztahuje označení „se sladidlem (sladidly)“ nebo „s cukrem (cukry) a sladidlem (sladidly)“, pokud je toto označení připojeno k názvu potraviny podle přílohy III, nebo
  - b) veškerých přidaných vitaminů a minerálních látek, pokud se na tuto látku vztahuje uvedení výživových údajů.
3. Údaj o množství složky nebo skupiny složek:
  - a) se vyjádří jako procentní podíl, který odpovídá množství složky nebo složek v okamžiku jejich použití, a
  - b) uvede se buď v názvu potraviny, nebo bezprostředně vedle tohoto názvu, nebo v seznamu složek společně s danou složkou nebo skupinou složek.
4. Odchylně od bodu 3
  - a) se v případě potravin, které ztratily po tepelné nebo jiné úpravě vlhkost, uvedené množství vyjádří jako procentní podíl odpovídající množství použité složky nebo použitých složek v hotovém výrobku, pokud toto množství nebo celkové množství všech složek uvedených na etiketě nepřekračuje 100 %. V tom případě se uvede množství na základě hmotnosti složky nebo složek použitých k přípravě 100 g konečného výrobku;
  - b) se množství těkavých složek uvádí v závislosti na jejich hmotnostních podílech v konečném výrobku;
  - c) může být množství složek použitých v koncentrované nebo dehydratované formě a rekonstituovaných během zpracování uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů před koncentrací nebo dehydratací;
  - d) může být v případě koncentrovaných nebo dehydratovaných potravin, které mají být rekonstituovány přidáním vody, množství složek uvedeno na základě jejich hmotnostních podílů v obnoveném výrobku.

PŘÍLOHA IX

ÚDAJ O ČISTÉM MNOŽSTVÍ

1. Uvedení údaje o čistém množství není povinné u potravin:
  - a) se značnými úbytky objemu nebo hmotnosti, které jsou prodávány po kusech nebo váženy v přítomnosti kupujícího;
  - b) jejichž čisté množství je menší než 5 g nebo 5 ml; toto ustanovení se však nepoužije pro koření a byliny, nebo
  - c) běžně prodávaných po kusech, za předpokladu, že počet kusů je zvnějšku jasně viditelný a snadno spočítatelný, nebo není-li tomu tak, že je uveden jako součást označení.
2. Pokud předpisy Unie nebo v případě jejich neexistence vnitrostátní předpisy stanoví povinnost uvádět určitý druh množství (např. nominální množství, minimální množství, průměrné množství), pak se pro účely tohoto nařízení toto množství považuje za čisté množství.
3. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých jednotek v hotovém balení, které obsahují stejné množství téhož výrobku, pak se uvedení čistého množství skládá z údaje o čistém množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení, a z údaje o celkovém počtu těchto balení. Uvedení těchto údajů však není povinné, pokud je celkový počet jednotlivých balení zvnějšku jasně viditelný a snadno spočítatelný a pokud je zvnějšku jasně viditelné alespoň jedno označení čistého množství, které je obsaženo v každém jednotlivém balení.
4. Pokud se jednotka v hotovém balení skládá ze dvou nebo více jednotlivých balení, která nejsou považována za prodejní jednotky, pak uvedení čistého množství se skládá z údaje o celkovém čistém množství a údaje o celkovém počtu jednotlivých balení.
5. U pevných potravin v nálevu se při označování uvádí též čistá hmotnost této potraviny po odkapání. V případě potravin s polevou se uvádí čistá hmotnost potraviny bez polevy.

Pro účely tohoto bodu se „nálevem“ rozumí následující výrobky, popřípadě jejich směsi a rovněž tyto výrobky ve zmrazeném a hluboce zmrazeném stavu, pokud je kapalina při této úpravě pouze doplňkem základních složek, a není tedy rozhodujícím faktorem pro koupi: voda, vodné roztoky solí, lár, vodné roztoky potravinářských kyselin, ocet, vodné roztoky cukrů, vodné roztoky jiných látek se sladivým účinkem, ovocné nebo zeleninové šťávy v případě ovoce či zeleniny.

PŘÍLOHA X

DATUM MINIMÁLNÍ TRVANLIVOSTI A DATUM POUŽITELNOSTI

1. Datum minimální trvanlivosti se uvádí takto:

a) Toto datum se uvádí slovy:

- „minimální trvanlivost do ...“, obsahuje-li datum uvedení dne,
- „minimální trvanlivost do konce ...“ v ostatních případech.

b) Ke slovům uvedeným v písmeni a) se připojí:

- buď vlastní datum, nebo
- odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.

V případě potřeby se tyto údaje doplní údajem o nezbytných podmínkách pro uchovávání, jejichž dodržení umožní zajistit uvedenou trvanlivost.

c) Datum se uvádí v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.

Avšak v případě potravin:

- s trvanlivostí nepřekračující tři měsíce postačí uvedení dne a měsíce,
- s trvanlivostí delší než tři měsíce, avšak nejvýše v délce 18 měsíců, postačí uvedení měsíce a roku,
- s trvanlivostí delší než osmnáct měsíců postačí uvedení roku.

d) S výhradou předpisů Unie, které ukládají jiné způsoby uvedení data, nemusí být datum minimální trvanlivosti uvedeno v případě:

- čerstvého ovoce a zeleniny včetně brambor, kromě loupaného, krájeného nebo podobně upraveného čerstvého ovoce a zeleniny; tato odchylka se nevztahuje na naklíčená semena a podobné produkty, jako jsou klíčky luštěnin,
- vín, likérových vín, šumivých vín, aromatizovaných vín a podobných výrobků získaných z jiného ovoce než z hroznů, jakož i v případě nápojů kódu KN 2206 00 získaných z hroznů nebo hroznového moštu,
- nápojů obsahujících nejméně 10 % obj. alkoholu,
- výrobků pekárenského odvětví, které jsou vzhledem ke své povaze obvykle spotřebovány do 24 hodin od výroby,
- octa,
- jedlé soli,
- cukru v pevné formě,
- cukrovinek sestávajících téměř výhradně z ochucených nebo přibarvených cukrů,
- žvýkaček a podobných výrobků ke žvýkání.

2. Datum použitelnosti se uvádí takto:

a) Před datem se uvede výraz „Spotřebujte do ...“.

b) Za tímto výrazem následuje:

— buď vlastní datum, nebo

— odkaz na místo, kde je datum uvedeno na etiketě nebo obalu.

Za těmito údaji následuje popis podmínek uchovávání, které musí být dodrženy.

c) Datum se uvede v nekódovaném tvaru v pořadí den, měsíc a popřípadě rok.

PŘÍLOHA XI

DRUHY MASA U NICHŽ JE POVINNÉ UVÁDĚT ZEMI PŮVODU NEBO MÍSTO PROVENIENCE

Kódy KN (kombinované nomenklatury 2010)	Popis
0203	Vepřové maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
0204	Skopové nebo kozí maso, čerstvé, chlazené nebo zmrazené
ex 0207	Maso z drůbeže čísla 0105, čerstvé, chlazené nebo zmrazené

PŘÍLOHA XII

OBSAH ALKOHOLU

Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se vyjadřuje číslem s nejvýše jedním desetinným místem. Po něm následuje symbol „% obj.“ a může mu předcházet slovo „alkohol“ nebo zkratka „alk.“.

Obsah alkoholu se stanoví při teplotě 20 °C.

Při uvádění obsahu alkoholu v procentech objemových jsou přípustné kladné a záporné odchylky vyjádřené v absolutních hodnotách uvedené v následující tabulce. Tyto odchylky se použijí, aniž jsou dotčeny odchylky vyplývající z metod rozboru používaných ke stanovení obsahu alkoholu.

Popis nápoje	Kladná nebo záporná odchylka
1. Pivo kódu KN 2203 00 o obsahu alkoholu nepřesahujícím 5,5 % objemových; neperlivé nápoje kódu KN 2206 00 získané z hroznů	0,5 % obj.
2. Pivo o obsahu alkoholu vyšším než 5,5 % objemu; šumivé nápoje kódu KN 2206 00 vyrobené z hroznů, jablečná vína, hrušková vína, ovocná vína a ostatní podobné nápoje vyrobené z jiného ovoce než z hroznů, též perlivé nebo šumivé; medovina	1 % obj.
3. Nápoje obsahující macerované ovoce nebo části rostlin	1,5 % obj.
4. Všechny ostatní nápoje o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových	0,3 % obj.

PŘÍLOHA XIII

REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU

ČÁST A — REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU VITAMINŮ A MINERÁLNÍCH LÁTEK (U DOSPĚLÝCH OSOB)

1. Vitaminy a minerální látky, které mohou být uváděny, a jejich referenční výživové hodnoty

Vitamin A (µg)	800	Chlor (mg)	800
Vitamin D (µg)	5	Vápník (mg)	800
Vitamin E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamin K (µg)	75	Hořčík (mg)	375
Vitamin C (mg)	80	Železo (mg)	14
Thiamin (mg)	1,1	Zinek (mg)	10
Riboflavin (mg)	1,4	Měď (mg)	1
Niacin (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamin B6 (mg)	1,4	Fluor (mg)	3,5
Kyselina listová (µg)	200	Selen (µg)	55
Vitamin B12 (µg)	2,5	Chrom (µg)	40
Biotin (µg)	50	Molybden (µg)	50
Kyselina pantotenová (mg)	6	Jód (µg)	150
Draslík (mg)	2 000		

2. Významné množství vitaminů a minerálních látek

Při stanovování významného množství by zpravidla měly být zohledněny tyto hodnoty:

- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na 100 g nebo 100 ml v případě produktů jiných, než jsou nápoje,
- 7,5 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na 100 ml v případě nápojů nebo
- 15 % referenční výživové hodnoty uvedené v bodě 1 na porci v případě, že balení obsahuje pouze jednu porci.

ČÁST B — REFERENČNÍ HODNOTY PŘÍJMU PRO ENERGETICKOU HODNOTU A VYBRANÉ ŽIVINY JINÉ NEŽ VITAMINY A MINERÁLNÍ LÁTKY (U DOSPĚLÝCH OSOB)

Energetická hodnota nebo název živiny	Referenční hodnota příjmu
Energetická hodnota	8 400 kJ (2 000 kcal)
Tuky celkem	70 g
Nasyčené mastné kyseliny	20 g
Sacharidy	260 g
Cukry	90 g
Sůl	6 g

PŘÍLOHA XIV

PŘEVODNÍ FAKTORY

PŘEVODNÍ FAKTORY PRO VÝPOČET ENERGETICKÉ HODNOTY

Udávaná energetická hodnota se vypočítá pomocí těchto převodních faktorů:

sacharidy (s výjimkou polyalkoholů)	4 kcal/g — 17 kJ/g
polyalkoholy	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
bílkoviny	4 kcal/g — 17 kJ/g
tuky	9 kcal/g — 37 kJ/g
salatrimy	6 kcal/g — 25 kJ/g
alkohol (ethanol)	7 kcal/g — 29 kJ/g
organické kyseliny	3 kcal/g — 13 kJ/g
vláknina	2 kcal/g — 8 kJ/g
erythritol	0 kcal/g — 0 kJ/g

PŘÍLOHA XV

VYJÁDŘENÍ A ZPŮSOB UVEDENÍ VÝŽIVOVÝCH ÚDAJŮ

Měrné jednotky, které se použijí pro nutriční údaje vyjadřující energetickou hodnotu (kilojouly) a kilokalorie (kcal) a množství (gramy (g), miligramy (mg) a mikrogramy (µg)) a pořadí uvádění příslušných informací je toto:

energetická hodnota	kJ a kcal
tuky	g
z toho	
— nasycené mastné kyseliny	g
— transmastné kyseliny	g
— mononenasycené mastné kyseliny (monoenové mastné kyseliny)	g
— polynenasycené mastné kyseliny (polyenové mastné kyseliny)	g
sacharidy	g
z toho	
— cukry	g
— polyalkoholy	g
— škroby	g
vláknina	g
bílkoviny	g
sůl	g
vitaminy a minerální látky	jednotky uvedené v části A bodě 1 přílohy XIII

NÁVRH ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Evropská komise dne 1. února 2008 na základě článku 95 Smlouvy o založení Evropského společenství (článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie – dále jen „Smlouva“) předložila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům ⁽¹⁾. Použije se řádný legislativní postup.
2. Dne 16. června 2010 Evropský parlament v souladu s čl. 294 odst. 3 Smlouvy přijal svůj postoj v prvním čtení ⁽²⁾, v jehož rámci přijal 247 změn původního návrhu Komise.

Hospodářský a sociální výbor předložil své stanovisko v souladu s čl. 114 odst. 1 Smlouvy dne 18. září 2008 ⁽³⁾.

3. V souladu s čl. 294 odst. 5 Smlouvy Rada dne 21. února 2011 přijala svůj postoj v prvním čtení [...].

II. CÍL

1. Hlavním cílem návrhu nařízení o poskytování informací o potravinách spotřebitelům je aktualizovat a racionalizovat právní předpisy Evropské unie upravující označování potravin, a zejména nutriční označování. Návrh nařízení spojuje do jediného nařízení různé právní předpisy, například směrnice 2000/13/ES ⁽⁴⁾ a 90/496/EHS ⁽⁵⁾, a zavádí důležitou změnu: nutriční údaje by měly být povinné.
2. Cílem návrhu nařízení je dosáhnout vysoké úrovně ochrany zdraví a zájmů spotřebitelů poskytnutím prostředků, které konečným spotřebitelům umožní výběr potravin se znalostí věci a jejich bezpečné použití, při současném zohlednění rozdílů ve vnímání spotřebitelů jejich informačních potřeb.
3. Dalším cílem návrhu nařízení je zajistit hladké fungování vnitřního trhu, dosáhnout volného pohybu legálně vyráběných a na trh uváděných potravin v rámci Unie, příslušně s ohledem na potřebu ochrany legitimních zájmů výrobců a podpory výroby kvalitních produktů.

III. ANALÝZA POSTOJE RADY V PRVNÍM ČTENÍ

A) *Návrh Komise*

Ve svém postoji v prvním čtení Rada k návrhu Komise předložila řadu změn, které se týkají zejména:

- a) **oblasti působnosti návrhu nařízení** (čl. 1 odst. 3): Rada výslovně uvedla, že návrh nařízení upravuje činnost provozovatelů potravinářských podniků. To se týká změn 6, 39 (pátá část) a 305 (částečně);
- b) **napodobených potravin** (čl. 7 odst. 7 písm. d) a příloha VI): Rada předložila ustanovení, která mají předcházet tomu, aby informace o potravinách uváděly spotřebitele v omyl vyvoláním dojmu, že v potravine je přítomna určitá potravina nebo složka, ačkoli ve skutečnosti je v dané potravine přirozeně se vyskytující nebo běžně používaná složka nahrazena odlišnou složkou nebo přísadou. Rada navíc požaduje, aby složka či přísada použitá jako náhražka byla označena. To se týká podstaty změn 77, 78 a 230, až na jednu výjimku: Rada se domnívá, že zřetelné uvedení složky či přísady použité jako náhražka spolu s názvem potraviny spotřebitelům poskytuje příslušné informace;

⁽¹⁾ 6172/08.

⁽²⁾ 10972/10 [P7_TA(2010)0222].

⁽³⁾ Úř. věst. C 77, 31.3.2009, s. 81.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, 6.5.2000, s. 29).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 90/496/EHS ze dne 24. září 1990 o nutričním označování potravin (Úř. věst. L 276, 6.10.1990, s. 40).

- c) **názvu na etiketě** (čl. 9 odst. 1 písm. h)): Rada objasnila, že uvedení názvu a adresy provozovatele potravinářského podniku, který odpovídá za informace o potravinách, na etiketě je povinné; další názvy a adresy, umožňující určit další provozovatele potravinářských podniků podílející se na procesu výroby potravin, mohou být uvedeny na dobrovolném základě.
- d) **prodej na dálku** (článek 14): v případě balených potravin se vyžaduje, aby veškeré povinné informace o potravinách s výjimkou data minimální trvanlivosti nebo data spotřeby byly poskytnuty před uskutečněním nákupu; v každém případě musí být veškeré povinné údaje k dispozici v okamžiku doručení; to se týká změn 20, 118 a 119.
- e) **alkoholických nápojů** (čl. 16 odst. 4): Rada podrobněji stanoví cíle zprávy o osvobození alkoholických nápojů, jež má být předložena Komisi do pěti let od vstupu návrhu nařízení v platnost;
- f) **země původu nebo provenience** (článek 25): uvedení země původu nebo provenience je povinné:
- a) v případě, že nepřítomnost označení by mohla spotřebitele uvést v omyl;
  - b) kromě výrobků, u nichž je to již povinné na základě vertikálních právních předpisů, také u vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa, přičemž by Komise měla předložit do pěti let od data zavedení povinného označování zprávu.
- Pokud jde o další výrobky (další druhy masa, mléko, mléko užitá jako složka mléčných výrobků; maso užitá jako složka; nezpracované potraviny; složky, které tvoří více než 50 % potravin), musí Komise zprávu předložit do tří let od vstupu nařízení v platnost; pro uvedené výrobky bude zpráva obsahovat vyhodnocení proveditelnosti, analýzu nákladů a přínosů včetně právních aspektů týkajících se vnitřního trhu a dopadů uvádění země původu nebo provenience na mezinárodní obchod. Rada dále požaduje, aby byl uveden původ hlavní složky, není-li stejný jako původ potravinářského výrobku (nebo alespoň informaci o tom, že původ hlavní složky a původ výrobku nejsou totožné);
- g) **nutričních údajů** (články 29, 33): prvky povinných nutričních údajů jsou energetická hodnota, tuk, nasycené mastné kyseliny, sacharidy, cukry, bílkoviny a sůl; na dobrovolné bázi mohou být doplněny o prvky vymezené v čl. 29 odst. 2; všechny tyto prvky by se měly nacházet v témže zorném poli (na přední straně obalu nebo jinde). některé informace je také možné zopakovat v jakémkoli zorném poli (na přední straně obalu nebo jinde). To je v souladu se změnou 298;
- h) **vyjádření „v jednotkách na 100 g nebo 100 ml“** (články 31, 32): v postoji Rady je vyjádření v jednotkách na 100 g nebo 100 ml, jež umožňuje srovnání podobných výrobků, povinné ve všech případech. Vyjádření „na jednu porci“ je dovoleno jako doplnění vyjádření uvedeného výše. To se týká změny 32 (první část);
- i) **nebalené potraviny** (článek 42): u nebalených potravin jsou v zásadě povinné pouze informace o alergenech. Na vnitrostátní úrovni ale členské státy mohou určit jako povinné další prvky uvedené v článku 9 nebo příloze III. Mohou rovněž určit, jakými prostředky a způsoby musí být informace dány k dispozici. To je v souladu se změnami 7, 34, 37, 39 (čtvrtá část), 93, 127, 136, 184 (první část), 185, 220;
- j) **dalších způsobů vyjádření či uvedení údajů** (článek 34): Rada v souladu se změnami Evropského parlamentu také vypustila kapitolu, která se v návrhu Komise týkala „vnitrostátních systémů“. Záměrem Rady bylo ale umožnit provozovatelům potravinářských podniků využívat další způsoby vyjádření či uvádění údajů za podmínky, že dodrží požadavky právních předpisů. Rada stanovila minimální rámec pro další způsoby vyjádření či uvádění údajů na úrovni Evropské unie. To je v souladu se změnami 59, 155, 156, 170 (třetí část) a 301;

- k) **souladu se Smlouvou:** právní základ byl uveden do souladu se Smlouvou; dále byla upravena terminologie a do znění návrhu byla vložena nová pravidla týkající se prováděcích pravomocí Komise k provedení nařízení. To je v souladu se změnami Evropského parlamentu 82, 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 340 (částečně), 346, 347, 348, 349;
- l) **přechodných ustanovení týkajících se prováděcích opatření či aktů v přenesené pravomoci** (článek 45): návrh nařízení stanoví, že opatření přijatá Komisí zahrnují přechodné období umožňující vyčerpání zásob označených potravin; to se v zásadě týká změny 69;
- m) **použitelnost návrhu nařízení** (článek 55): návrh nařízení se použije po třech letech od vstupu v platnost, s výjimkou článků 29 až 34, které se použijí po pěti letech od vstupu nařízení v platnost; pravidla týkající se nutričních údajů lze ale použít i dříve: provozovatelé potravinářských podniků mohou články 29 až 34 na dobrovolném základě použít po třech letech od vstupu nařízení v platnost (čl. 54 odst. 3).

B) *Změny Evropského parlamentu*

a) *Zpracované změny*

Rada ve svém postoji zapracovala 75 ze změn Evropského parlamentu.

Rada přijala v plném rozsahu tyto změny:

59, 301 (vypuštění kapitoly o vnitrostátních systémech), 57, 58 (zjednodušení definice „primární složky“), 76 (podstata potravin), 82 (uvedení do souladu s Lisabonskou smlouvou), 83 (zavádějící praktiky), 103 (pravomoc měnit seznam povinných informací), 149 (zjednodušení), 184, (první část), 185 (nebalené potraviny), 217 (potraviny vyňaté z povinnosti uvádět nutriční údaje), 243 (seznam vitamínů), 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 346, 347, 348, 349 (prováděcí pravomoci a akty v přenesené působnosti).

Částečně byly přijaty tyto změny:

17, 332, 340 (prováděcí pravomoci a akty v přenesené působnosti) 88, 89 (odpovědnost), 118, 119 (prodej na dálku), 155 (způsob vyjádření či uvedení údajů), 300 (vnitrostátní systémy), 322 (příloha I).

Následující změny byly v zásadě přijaty:

6, 305 (částečně) (oblast působnosti nařízení), 7, 34, 37, 39 (čtvrtá a pátá část), 93, 127, 136, 285 (nebalené potraviny), 14, 84, 86, 326 (odpovědnost), 20, 118, 119 (prodej na dálku), 31 (stejně zorné pole), 32 (první část) (vyjádření množství), 40 (potraviny ze třetích zemí), 69 (přechodná opatření), 77, 78, 230 (napodobené potraviny), 130 („nano“), 134 (enzymy), 156, 160, 165 (způsob vyjádření či uvedení údajů), 170 (první část) (dobrovolné informace), 170 (třetí část) (další způsoby vyjádření či uvedení údajů), 178 (volný pohyb zboží), 194 (vstup článků 29 až 34 v platnost), 202, 203, 204, 245, 255 (přílohy), 298 (opakování nutričních údajů).

b) *Změny obsažené již v návrhu Komise*

Řadu změn Rada do svého znění výslovně nezpracovala, neboť se domnívá, že byly obsaženy v návrhu Komise v částech, které Rada neměnila. Rada nicméně souhlasí se zásadami, ze kterých vycházejí změny 71, 72, 142 (částečně) (kategorie informací), 98, 99 (podmínky uchování), 114, 122 (jazykové požadavky), 115, 265, 276, 293 (uvedení spotřebitele v omyl), 116, 224 (částečně) (čitelnost), 209 (ovoce a zelenina), 211 (minerální vody), 215, 216 (přidatné látky).

Celkem 92 změn Evropského parlamentu je v souladu alespoň s povahou postoje Rady.

c) **Nepřijaté změny**

Rada nepřijala tyto změny:

1) *Cíl návrhu nařízení*

Nejdůležitější cíle návrhu nařízení jsou uvedeny v bodech odůvodnění 1, 2 a 3 postoje Rady. Dodatky k bodu odůvodnění 2 ve změně 1 byly považovány za nadbytečné.

Čl. 1 odst. 1 návrhu Komise vymezuje cíle nařízení; vypustit jej by nebylo vhodné. Z toho důvodu byla změna 38 byla zamítnuta.

Rada se domnívá, že cíl návrhu nařízení je správně vyjádřen v čl. 3 odst. 1 postoje Rady. Změna formulace nebyla považována za nezbytnou, proto změna 66 nebyla přijata.

Cílem návrhu nařízení je především chránit spotřebitele, bez výroby potravin by ale nebyla ani ochrana spotřebitele; proto je v zájmu spotřebitelů, aby byly zohledněny rovněž zájmy výrobců a kvalita výrobků. Z toho důvodu byla změna 68 zamítnuta.

2) *Vzdělávací a informační kampaně*

Změny 4 a 5 vkládají do bodů odůvodnění tohoto návrhu nařízení Evropské unie odkazy na vzdělávací a informační kampaně, jež ovšem představují nástroje na úrovni členských států; těmito bodům odůvodnění navíc neodpovídá žádné ustanovení právního textu. Proto byly tyto změny zamítnuty.

3) *Uvádění spotřebitele v omyl*

Pro Radu byl zákaz připisování léčebných účinků potravinám v bodu odůvodnění 20 postoje Rady důležitější než obsah verze Evropského parlamentu. Z toho důvodu byla změna 12 zamítnuta.

Zvláštní výživové požadavky: zákaz, jenž Evropský parlament stanoví ve změně 81, je již součástí směrnice 2009/39/ES o potravinách určených pro zvláštní výživu⁽¹⁾.

4) *Nutriční a zdravotní tvrzení*

Výživová a zdravotní tvrzení upravuje nařízení (ES) č. 1924/2006⁽²⁾ o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin. Nemělo by docházet k žádným přesahům projednávaného návrhu nařízení a nařízení o výživových a zdravotních tvrzeních. Z toho důvodu byl odkaz vložený do příslušného bodu odůvodnění změnou 13 považován za nevhodný.

Důraz na nepřítomnost nebo omezené množství určité živiny by mohl být v šedé zóně hranice mezi informací a tvrzením; nemělo by docházet k žádným přesahům projednávaného návrhu nařízení a nařízení (ES) č. 1924/2006. Změny 79, 80 byly zamítnuty.

5) *Nové technologie*

Změna 16 zavádí nový bod odůvodnění popisující alternativní způsoby, jejichž prostřednictvím mohou spotřebitelé získávat informace ze zdrojů jiných, než jsou etikety na potravinách, například z internetu. Tento bod odůvodnění je čistě popisný a nemá odpovídající odkaz v normativní části znění návrhu.

6) *Alergeny*

Pokud jde o látky vyvolávající alergie, změnou 18 je do příslušného bodu odůvodnění vložen požadavek (na uvádění i stopových množství takových látek), jemuž neodpovídá žádný odkaz v hlavní části návrhu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES ze dne 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu (Úř. věst. L 124, 20.5.2009, s. 21).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, 30.12.2006, s. 9).

Podle změny 135 by možnost alergie či nesnášenlivosti měla být ihned rozeznatelná z odkazů na alergeny uvedené ve výčtu složek. Rada se domnívá, že uvedení názvu výrobku, jenž by mohl vyvolat alergii nebo nesnášenlivost, je pro spotřebitele dostatečně jasnou informací.

7) *Politika v oblasti veřejného zdraví*

Bod odůvodnění v nařízení Evropské unie se nezdá být vhodným kontextem pro vyjádření, jak mají členské státy provádět politiku v oblasti veřejného zdraví, jež je jejich pravomocí; z toho důvodu byla změna 26 zamítnuta.

8) *Vnitrostátní právní předpisy*

Článek 37 postojе Rady stanoví, že vnitrostátní opatření nesmí vytvářet překážky pro volný pohyb zboží. Proto je změna 35 nadbytečná.

9) *Definice*

— Rada se domnívá, že vymezení právních předpisů o poskytování informací o potravinách má v kontextu návrhu nařízení význam, a nemělo by být vypuštěno; změna 44 byla zamítnuta.

— Definice povinných informací o potravinách objasňuje význam právního znění, a neměla by být vypuštěna; změna 45 byla zamítnuta.

— Definice balených potravin navržená Komisí, jež odkazuje na obal a upřesňuje, že potravina byla do obalu vložena před uvedením do prodeje, je úplnější a přesnější než verze navržená ve změně 47; tato změna byla zamítnuta.

— Definice „nebalených potravin“ je nadbytečná a byla by kontraproduktivní, neboť „nebalenými potravinami“ se rozumí všechny potraviny, které nejsou balené, a vymezení balených potravin existuje; stanovení definice nebalených potravin by navíc otevřelo možnost, že existují potraviny, které nejsou ani balené ani nebalené, což by nevyhnutelně vedlo k právní nejistotě; z toho důvodu byla změna 48 zamítnuta.

— V postoji Rady není použit pojem řemeslně vyrobená potravina; její definice je proto nadbytečná; změna 292 byla zamítnuta.

— Věta „za složky se nepovažují rezidua“ dodává vymezení „složky“ na zřetelnosti a jistotě; neměla by být vypuštěna; změna 49 byla zamítnuta.

— Definice „zorného pole“ v návrhu Komise byla považována za přesnější; změna 52 byla zamítnuta.

— Pokud jde o „zákonný název“, Rada dala z důvodu právní srozumitelnosti a jistoty přednost zachování znění návrhu Komise v normativním textu, a proto zamítla změny 54 a 129.

— Rada zjednodušila definici „primární složky“ vypuštěním definic významné a charakteristické složky, ale ponechala definici primární složky v normativním textu, protože je použita v jednom z ustanovení; změna 56 byla zamítnuta.

— Pojem „výrobek s jedinou složkou“ Rada považuje za dostatečně jasný, bez potřeby jeho vymezení; změna 350 nebyla přijata.

— Rada se rozhodla nevkládat do znění návrhu definici „napodobených potravin“ s cílem vyvarovat se nebezpečí, že by z definice mohly být vyloučeny případy, které by mohly být považovány za „napodobeniny potravin“, jež by měly podléhat stejnému režimu; změna 63 nebyla přijata.

10) *Nebalené potraviny*

Rada ponechala nebalené potraviny v působnosti návrhu nařízení, konkrétně článku 41. V důsledku toho byly zamítnuty změny 39 (druhá a třetí část), 109.

U nebalených potravin v zásadě nejsou vyžadovány žádné informace s výjimkou alergenů. Nebalené potraviny se zpravidla nedostávají za hranice. Je proto logické dát členským státům pravomoc, aby mohly na vnitrostátní úrovni vyžadovat poskytování dalších informací v souladu s jejich vnitrostátními aspekty v oblasti výživy a prioritami v oblasti veřejného zdraví. Změny 6, 184 (druhá část) byly proto zamítnuty.

11) *Datum výroby*

Rada o „datu výroby“ jednala v obecné rovině. Tento údaj by představoval dodatečnou informaci poskytovanou provozovateli potravinářských podniků a znamenal by pro provozovatele podniků další zátěž. Proto je třeba předtím, než bude tento údaj vyžadován, pečlivě zvážit jeho potřebnost a užitečnost. Z uvedeného důvodu byly změny 62, 97, 140 zamítnuty.

12) *Původ potraviny*

Jednou z hlavních zásad pravidel o původu v postoji Rady je snaha zabránit uvedení spotřebitele v omyl. Cílem ustanovení, které se na základě změny Evropského parlamentu 172 vypouští, je zabránit uvedení spotřebitele v omyl. Změny 172 a také 173 proto byly zamítnuty.

Evropský parlament navrhl změny vyžadující bezprostřední uvedení místa původu u potravin, jakými jsou například maso, mléčné výrobky, čerstvé ovoce a zelenina, jiné výrobky s jedinou složkou a maso a ryby, jsou-li použity jako složky zpracovaných potravin. V postoji Rady se uvedení země původu nebo místa provenience vyžadují rovněž u vepřového, skopového, kozího a drůbežího masa. Ovšem pokud jde o další výrobky (další druhy masa, mléko, mléko používané jako složka mléčných výrobků; maso užitá jako složka; nezpracované potraviny; složky, které tvoří více než 50 % potraviny), Rada stanovila, že Komise by nejprve měla předložit zprávu potvrzující proveditelnost uvádění původu. Vzhledem k tomu Rada nemohla přijmout změny 101, 309, 328.

Změna 24 byla zamítnuta, neboť v případě odkazu k Evropské unii jakožto provenienci potraviny nešlo o otázku, jež by měla být upravena na úrovni tohoto nařízení. Měla by být spíše jedním z bodů, které má posoudit zpráva Komise, a poté by případně mohla být upravena prostřednictvím prováděcích opatření.

Pokud jde o změnu 50, Rada dala přednost zachování širšího vymezení „provenience“, jak je uvedeno v návrhu Komise. Tato změna byla zamítnuta.

Pokud jde o změnu 177, Rada neměla v úmyslu omezit pojem „provenience“.

Rada ponechala možnost, aby členské státy mohly přijmout vnitrostátní opatření týkající se povinného uvádění země původu nebo provenience potravin, pokud existuje prokazatelná spojitost mezi určitými vlastnostmi dané potraviny a jejím původem nebo proveniencí, a to za účelem ochrany kvality místních potravin. Změna 179 musela být zamítnuta.

13) *Alkoholické nápoje*

Rada vyňala konkrétně vymezené alkoholické nápoje z povinnosti uvedení výčtu složek a nutričních údajů v plném rozsahu. Ovšem v období, než dojde k předložení zprávy Komise o přezkoumání situace, tedy do pěti let, mohou být tyto informace poskytovány dobrovolně, a zvláště pokud jde o nutriční údaje, je možné uvádět energetické hodnoty dokonce i pro tyto vyňaté nápoje. V postoji Rady ale není informace o energetické hodnotě vyžadována povinně. Z toho důvodu byla změna 28 zamítnuta.

Rada záměrně nevyňala nápoje, v nichž je alkohol míchán s nealkoholickými nápoji (běžně nazývané „alkoholické limonády“), konzumované převážně mladými lidmi ve velkém množství. Vzhledem k tomu Rada nemohla přijmout změny 145, 294, 339. Evropský parlament alkoholické limonády vyňal, ale v jednom z bodů odůvodnění naopak vyzval k přísnějším požadavkům na označování těchto výrobků. Rada se domnívá, že použití obecných požadavků zajistí dostatečnou informovanost o těchto nápojích. Změna 21 byla zamítnuta.

Obecně platí, že alkoholické nápoje jsou z uvádění výčtu složek vyňaty. Pokud ale na vnitrostátní úrovni platila jiná ustanovení, není důvod, proč by nemohla zůstat zachována. Rada nemohla přijmout změnu 181.

14) Čitelnost

Spolu s kontrastem a dodatečnými kritérii, které stanoví Komise prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, je pro Radu jedním ze zásadních prvků čitelnosti povinná velikost písma. Rada proto stanovila pro text velikost písma na 1,2 mm (výška x) a tento text je třeba považovat za čitelný, zatímco Evropský parlament odkazuje na subjektivní kritérium (optické pomůcky). Ve změnách 19, 113 a 334 Evropský parlament výslovně neuvádí žádné měřitelné kritérium pro určení čitelnosti, což Rada nemohla přijmout.

Evropský parlament stanovuje úplný výčet dodatečných kritérií, zatímco Rada ponechává tento výčet otevřený k uvážení Komise. Rada nemůže přijmout změnu 53.

Změna 67 zavádí obecné ustanovení s nejasnými pojmy, jejichž dodržování by nebylo možné ověřit.

Vzhledem k obecnému požadavku týkajícímu se velikosti písma v postoji Rady je změna 111 týkající se velikosti písma u konkrétních potravin bezpředmětná.

Rada vzhledem k velmi odborné povaze tohoto ustanovení považovala za nezbytné přenést pravomoc na Komisi, aby tato mohla přijmout podrobná pravidla týkající se kontrastu mezi písmem a pozadím. Rada proto nemohla přijmout změnu 112.

Pokud jde o změnu 117, byla-li by normotvůrci uložena povinnost zvážit omezení rozsahu povinných informací vzhledem k zátěži pro životní prostředí, neměla by se tato povinnost vztahovat přímo na provozovatele potravinářských podniků. Provozovatelé mají poskytnout povinné informace čitelně, aniž by přitom vzali v úvahu zvětšení obalového materiálu nebo zátěž pro životní prostředí. Změna 10 byla rovněž zamítnuta, neboť navrhované znění bodu odůvodnění, podle kterého by zátěž pro životní prostředí byla kritériem pro zavedení nových povinných informací, nemá oporu v ustanovení normativní části znění.

15) Kategorie informací

Rada považovala za důležité, aby byli spotřebitelé prostřednictvím uvedených informací seznámeni s riziky pro zdraví spojenými s nadměrnou konzumací potravin či s jejich konzumací po době spotřeby, atd.; změna 73, která tuto možnost vypouští, byla zamítnuta.

16) Náležitosti povinných informací

Kritéria pro stanovení povinných informací: ve shodě s návrhem Komise považuje Rada za rozhodující kritérium zakládající povinnost uvádění takových informací potřebu informací ze strany spotřebitelů. Změna 75 byla zamítnuta.

— Složky: odkaz na přílohu, který zavádí změna 94, není nutný a může způsobit problémy při změně nařízení nebo budou-li příslušná ustanovení přijata jiným právním aktem.

— Množství: je jasné, že „čistým množstvím“ se rozumí množství potravin v okamžiku balení; vzhledem k tomu není třeba další výklad; změna 95 byla zamítnuta.

- Množství tekutin: změna 139 zavádí odkaz na právní akt, který není v zájmu srozumitelnosti znění podstatný.
- Hmotnosti a míry (článek 11): Evropský parlament ve změně 106 zavádí odkaz na jeden konkrétní právní předpis, kterým je nutno se řídit; tento konkrétní odkaz by mohl vyvolat dojem, že na ostatní právní předpisy se oblast působnosti článku 11 nevztahuje, což by nebylo správné sdělení.
- Umístění: Evropský parlament vyloučil možnost uvedení informace na etiketě připevněné k obalu; Rada je pro pružný přístup a tuto možnost zachovala; změna 107 byla zamítnuta.

17) Seznam složek – nutriční údaje

Vynětí z požadavku na povinné uvedení nutričních údajů: Evropský parlament ve změně 30 zavedl v bodě odůvodnění další příklad okolností, ze kterých se uplatní vynětí pro uvádění nutričních údajů. Rada nepocítovala potřebu opakovat v bodě odůvodnění případy vynětí uvedené v příloze V.

Pro radu jsou povinné prvky povinných nutričních údajů energetická hodnota, tuk, nasycené mastné kyseliny, sacharidy, cukry, bílkoviny a sůl. Vzhledem k tomu Rada nemohla přijmout změny 144, 152, 319.

Rada rovněž nemohla souhlasit se změnou 146 (první částí); Rada má zato, že informace o cholesterolu je nadbytečná a vůči spotřebiteli zavádějící, neboť konzumace cholesterolu přímo nesouvisí s hladinou cholesterolu v lidském těle.

Rada má zato, že pokud je seznam vitamínů neúplný, je třeba doplnit přílohu XIII. Změna 146 (druhá část) není přijatelná.

Rada požaduje, aby se obsah povinně uváděných nutričních údajů objevil ve stejném zorném poli balení – čelní nebo jiný pohled. Tím bude zaručeno, že spotřebitel bude mít okamžitě k dispozici úplné informace, nikoliv tedy pouze informace o kladných nebo záporných vlastnostech potraviny. Rada by dále umožnila, aby se konkrétní části informací mohly libovolně na balení kdekoli opakovat. Vzhledem k tomu Rada nemohla přijmout změny 161, 313.

Uvádění energetické hodnoty: podle názoru Rady by informace měly být spotřebiteli k dispozici v co největším rozsahu a maximální míře na první pohled. Spotřebitel by neměl obdržet o potravině neúplnou nebo zkrácenou informaci. Rada proto nesdílí myšlenku zdůraznění informací o jedné složce na úkor jiných a zamítla změny 158, 159, 162.

Dodatečné znění, které vyžaduje změna 151, není důsledné a kromě toho vyžaduje další vzdělávací kampaň, aby mu bylo možné v příslušných souvislostech porozumět. Pokud však na druhou stranu proběhne správně vzdělávací kampaň, nebude takové rozsáhlé znění na etiketách třeba.

Informace poskytované dobrovolně: Rada má zato, že i v případě dobrovolně poskytované informace by měla být informace v souladu s náležitostmi oddílů 2 a 3 kapitoly IV nařízení. Vzhledem k tomu Rada nemohla přijmout vypuštění čl. 35 odst. 1 a zamítla změnu 169. Změnu 170 (druhou část) je obtížné provést a musela být Radou zamítnuta: kdo by odpovídal za zpřístupnění informací veřejnosti?

Nezměnitelné označení skleněných lahví určených pro opětovné použití: Rada měla zato, že požadavky týkající se nutričních údajů jsou zásadní. Změny 124 a 223 byly zamítnuty.

Pokud jde o definici malých balení ve spojitosti s povinnými náležitostmi, Rada nepřijala změnu 125 a je ve shodě s Komisí: Rada vymezuje malé balení jako balení, jehož největší plocha má méně než 10 cm² a vyžaduje méně informací než Evropský parlament.

Pokud jde o definici malých balení, které jsou vyňaty z povinnosti uvádět povinné nutriční údaje, držela se Rada návrhu Komise: malé balení je balení, jehož největší plocha je menší než 25 cm² a u těchto balení se nemusejí uvádět ani energetické hodnoty. Změna 219 byla zamítnuta.

Výpočet energetické a nutriční hodnoty: podle změny 340 (první části), by se měly uváděné hodnoty posuzovat na konci minimální doby trvanlivosti. Rada nevidí důvod pro určení takového okamžiku.

18) Požadavky na označování podle zvláštních právních předpisů

Evropský parlament předložil změny, podle kterých má Komise zveřejnit seznam požadavků na označování stanovených zvláštními právními předpisy Evropské unie, které se vztahují ke konkrétním druhům potravin. Vzhledem k tomu, že veřejnosti jsou k dispozici databáze (např. na internetu) uvádějící platné právní předpisy, Rada považuje vypracování takového seznamu, který by musel být neustále aktualizován, měl-li by být užitečný, za zbytečnou zátěž. Rada nemohla přijmout změny 15, 41.

Evropský parlament požádal ve změně 42 Komisi, aby potvrdila, že zvláštní požadavky jsou v souladu s tímto návrhem nařízení. Rada uznává význam takového potvrzení, avšak vzhledem k tomu, že návrh nařízení nestanoví za tímto účelem rozpočtové závazky, není možné prostřednictvím tohoto právního předpisu ukládat Komisi další povinnost. Rada nemohla přijmout změnu 42.

19) Název na etiketě

Rada je toho názoru, že osoba uvedená na etiketě by měla být subjektem, který odpovídá za informace o potravině. Rada vzala v úvahu otázku prostoru na etiketách, a proto nemohla přijmout změnu 100 a výčet osob, které mají být uvedeny.

20) Výraz „na jednu porci“

Kromě vyjádření nutričních údajů v jednotkách „na 100 g“ nebo „na 100 ml“ Evropský parlament vyžaduje jejich vyjádření i v jednotkách „na jednu porci“ (změna 313), a proto vypustil čl. 32 odst. 1 návrhu Komise, kde byl výraz na jednu porci připuštěn jako jedna z možností (změna 153). Rada povoluje vyjádření „na jednu porci“, kterým se doplní vyjádření na 100 g nebo na 100 ml, které jako jediné umožňují srovnání mezi produkty. Obě změny byly zamítnuty.

21) Další způsoby vyjádření a uvedení údajů

Rada umožňuje provozovatelům potravinářských podniků použít jiné způsoby vyjádření a uvedení údajů nebo obchodní úpravy a pokládá změny 11, 102 za příliš omezující.

Rada nemohla přijmout vypuštění odst. 1 až odst. 3 čl. 34 návrhu Komise o způsobech vyjádření, a proto zamítla změnu 316.

22) Odchytky pro mikropodniky

Většina provozovatelů potravinářských podniků, kteří uvádějí své výrobky na evropský trh, náleží k malým a středním podnikům. V případě vynětí z povinností stanovených návrhem nařízení pro mikropodniky by došlo k situaci, ve které by byl značný podíl výrobců na trhu EU vyňat z povinnosti poskytovat zásadní informace. Rada nemohla přijmout změny 104 a 221.

23) Prováděcí pravomoci a akty v přenesené pravomoci

Evropský parlament a Rada se rozcházejí v názoru na přenesení legislativních pravomocí na Komisi, zejména pokud jde o čl. 13 odst. 3 (změna 108); čl. 26 odst. 2 a čl. 30 odst. 4 (změny 338 a 341 (druhá část)); čl. 29 odst. 4 (změna 146, (třetí část)); čl. 35 odst. 6 (změna 174).

24) *Vegetariánství*

Pokud jde o změnu 175, jeví se jako předčasné vkládat do právního znění dva pojmy, které nejsou definovány ani na úrovni EU ani na mezinárodní úrovni a v souvislosti s nimiž panuje mnoho nejasností. Rada tuto změnu zamítla.

25) *Datum minimální trvanlivosti a datum spotřeby*

Evropský parlament navrhnul definici data „spotřeby“ (článek 2). Rada dává před zavedením definice přednost zachování výkladu v čl. 24 odst. 1. Změna 61 byla zamítnuta.

V seznamu povinných údajů (článek 9), je výklad týkající se data spotřeby, který zavádí změna 96, dostatečně postihnout v článku 25. Změna byla zamítnuta.

Evropský parlament se rozhodl s malými změnami přesunout znění obsahu přílohy IX do normativní části návrhu nařízení. Rada nespátřuje z hlediska srozumitelnosti znění v tomto postupu žádné výhody. Změny 141, 241 byly pokládány za nadbytečné a nebyly přijaty.

26) *Zúčastněné strany konzultované v rámci oznamovacího postupu pro vnitrostátní opatření*

Evropský parlament stanovil formální oznamovací postup podle směrnice 98/34/ES pro všechny zúčastněné strany. Rada se, shodně s návrhem Komise, domnívá, že rozhodnutí o potřebě konzultace zúčastněných stran by mělo být přijímáno v závislosti na konkrétním případě a neformálním způsobem. Změny 186 a 187 byly zamítnuty.

27) *Přílohy*

— *Izolmatulózy a D-tagatózy*: Evropský úřad pro bezpečnost potravin dosud nevydal k těmto dvěma produktům stanovisko: Rada považuje za předčasné předjímat vědecké výsledky zařazením produktů do znění již v tomto okamžiku – změna 197 byla zamítnuta;

— *Mléčné bílkoviny*: způsob výpočtu uvedený v návrhu Komise udává průměrnou hodnotu obsahu bílkovin u všech produktů, pokud by byl stanoven odlišný způsob výpočtu pro každý konkrétní případ, výpočet by byl příliš komplikovaný a složitý. Rada zachovala návrh Komise a zamítla změnu 198.

— *Jedlé plátkové zlato*: definice není nutná, neboť tento pojem není v postoji Rady použit. Změna 199 nebyla přijata.

— *Přední strana balení*: definice není nutná, neboť tento pojem není v postoji Rady použit. Změna 200 nebyla přijata.

— *Masné výrobky ze zvláštní porážky*: Rada nezamýšlí přijmout pro tyto masné výrobky zvláštní označování. Změna 205 nebyla přijata.

— *Náhradní sladidla*: Rada nevyžaduje, aby byl název potraviny uváděn v hlavním zorném poli; Rada dále nepovažuje za nezbytné uvádět označení náhradních sladidel v hlavním zorném poli. Změna 317 byla zamítnuta.

— *Fenylalanin* je správný odborný název látky, která může způsobit nežádoucí zdravotní problémy u lidí. Rada nevidí žádné důvody pro nahrazení pojmu použitého a stanoveného v nařízení (ES) č. 1333/2008. Změna 206 byla zamítnuta.

— *Označování doplňkových látek*: doplňkové látky jsou již zahrnuty v seznamu složek; požadavek ve změně 275 by vedl ke dvojímu označování.

— *Bílkoviny z hovězího nebo vepřového masa používané při výrobě produktů z drůbeže*: i když uvádění této informace může být velmi důležité, zejména pro osoby řídící se při svém stravování náboženskými pravidly, Rada je toho názoru, že hovězí a vepřové maso by mělo být uvedeno na seznamu složek, a není proto třeba dvojího označování; změna 207 byla zamítnuta.

- **Chuťové přísady:** pojem chuťových přísad je velmi široký a nejasný, neboť by mohl například zahrnovat omáčky do salátů, které si Rada nepřeje vyjmout z povinného uvádění nutričních údajů; změna 212 byla zamítnuta.
- **Cukry, nové druhy cukru a různé druhy mouky:** Rada má zato, že tyto produkty by měly uvádět příslušné informace o potravinách; změny 213 a 214 byly zamítnuty.
- **Dárková balení, skupinová balení různých produktů a kolekce** by s velkou pravděpodobností obsahovaly potraviny s obvyklými složkami, o kterých musí být spotřebitel informován; **cukrovinky, čokoládové a cukrovinkové zboží ve formě figurek** by nemělo být vyňato ze stejného důvodu, neboť cukr ani čokoláda vynětí nepodléhají; změna 218 byla zamítnuta.
- **Potraviny v množství menším než 5 g/ml:** podle postoje Rady se na balené potraviny vztahuje obecně odrážka 18; nebalené potraviny by měly podléhat kontrole ze strany členských států; změna 222 byla zamítnuta.
- **Opakovaně zmrazená, rozmrazená:** tyto dva pojmy jsou doplněny do výčtu, který je pouze demonstrativní; tyto pojmy není třeba uvádět a uvažovat o jejich zařazení do tohoto výčtu; doplnění je bezpředmětné; změna 225 nebyla přijata.
- **Odlišný živočišný původ nebo voda** uváděné společně s názvem potraviny: uvedení těchto složek na seznamu složek je povinné; další uvádění společně s názvem potraviny by vedlo ke dvojímu označování, které by nevedlo ke zjednodušení nebo zlepšení čitelnosti etiket a představovalo by dodatečnou zátěž pro provozovatele potravinářských podniků, aniž by poskytovalo spotřebiteli příslušnou výhodu; změny 226, 227, 228 byly zamítnuty.
- **Střevo pro výrobu uzenin:** umělá střeva musí být uvedena v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. j) postoje Rady; přírodní střeva jsou běžně uváděná v poli dobrovolných informací; oba druhy střev jsou bezpečné a nebylo by spravedlivé jeden druh střev postihnout na úkor druhého, neboť střeva z kolagenu jsou vyráběna rovněž z přírodních složek; producenti, kteří chtějí propagovat střeva ze střevního traktu sudokopytníků, tak mohou učinit dobrovolně; změna 229 byla zamítnuta.
- **Bylinné a kořenící přípravky:** pokud je tento pojem synonymem směsí, je nadbytečným; pokud jsou tím myšleny přípravky koření a bylin s přidáním dalších složek, neměl by být uváděn v tomto sloupci tabulky. Změna 231 byla zamítnuta.
- **Původ oleje/tuku:** Rada vzala na vědomí skutečnost, že podrobnější informace, než je živočišný/rostlinný původ olejů/tuků, by vedly ke vzniku dalších nákladů na straně provozovatelů potravinářských podniků a tyto by nebyly odůvodněny vzhledem k míře zlepšení nutričních údajů. Změny 263, 279 byly zamítnuty.
- **Ztužený:** existuje-li informace z jiných zdrojů, není nutné ji opakovat. Rada zachovala verzi Komise a zamítla změnu 232.
- **Škroby:** postoj Rady se vztahuje na všechny druhy škrobů; Rada nespátřuje v dalším rozvádění poddruhů jednotlivých škrobů žádný přínos; tato změna 234 je bezpředmětná a byla zamítnuta.
- **Potraviny s barvicími účinky:** jedná se o obecnou kategorii, která může zahrnovat různé druhy složek; upřednostňuje se určení složek a nikoliv jejich zahrnutí do obecné kategorie, čímž by došlo k omezení informací pro spotřebitele; změna 235 byla zamítnuta.

- **Strojně oddělené maso:** Rada zachovala pojem, který zahrnuje oba procesy strojního oddělování masa, přičemž vzala na vědomí skutečnost, že z výsledku nelze po provedení nalézt mezi těmito procesy rozdíl. V okamžiku, kdy Rada o tomto pojmu rozhodovala, nebylo k dispozici sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o budoucí potřebě a používání strojně odděleného masa v Evropské unii, včetně informační politiky vůči spotřebitelům. ⁽¹⁾ Rada nepřijala změnu 236.
- **Enzymy a celulózoový extrakt:** nejsou v obou případech funkčními kategoriemi, které nejsou uváděny na seznamu přílohy V postojů Rady; označování enzymů je upraveno nařízením (ES) č. 1332/2008; ⁽²⁾ celulózoový extrakt je v případě použití jako potravinářská přídatná látka upraven nařízením (ES) č. 1333/2008 ⁽³⁾; změny 237 a 307 jsou proto zamítnuty.
- **Prodávány po kusech nebo váženy:** v případě potravin prodáváných v přítomnosti kupujících by se jednalo obvykle o nebalené potraviny, i když ne vždy; možné zúžení oblasti působnosti tohoto ustanovení nepřináší žádnou výhodu; změna 238 byla zamítnuta.
- **Jiná vynětí:** ustanovení je nadbytečné; změna 239 byla zamítnuta.
- **Referenční příjmy:** ze souvislosti je zřejmé, že hodnoty referenčních příjmů jsou hodnotami „za den“; tato změna je zbytečná. Změna 242 byla zamítnuta.
- **Informace v kJ:** závazné jednotky, které je nutno použít pro vyjádření množství energie, jsou stanoveny směrnici 80/181/EHS; Bod 1.2.3 přílohy stanovuje, že množství energie by mělo být vyjádřeno v joulech; vyjádření energetické hodnoty v kJ při označování potravin je proto povinností stanovenou právním předpisem; změny 246 a 248 byly zamítnuty.

K řadě změn se postoj Rady nevyjadřuje, neboť jsou považovány za zbytečné nebo v rozporu s postojem. Zejména:

Změny 2, 3, 8, 9, 27, 29, 43, 46, 55, 60, 70, 92, 123, 126, 132, 133, 137, 143, 168, 201, 208, 299 byly zamítnuty, neboť byly lingvistické povahy nebo nepřinášely podstatnou změnu významu znění návrhu.

IV. ZÁVĚR

Rada se domnívá, že její postoj v prvním čtení vyjadřuje při zachování volného pohybu zboží spravedlivou rovnováhu mezi dosažením vysoké úrovně ochrany zdraví a zájmů spotřebitele a potřebou ochrany oprávněných zájmů producentů v zájmu zvýšení jakosti výrobků.

Rada se zájmem očekává konstruktivní jednání s Evropským parlamentem v druhém čtení za účelem brzkého přijetí nařízení.

⁽¹⁾ 17547/10.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16)